

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL SFINTEI ARHIEPISCOPII A RÂMNICULUI

Anul III, Nr. 2, martie - aprilie 2018

Cuvântul Ierarhului

- 3 **Învierea Domnului și unitatea Bisericii**

Eveniment

- 7 **Sărbătoarea Aducerii în Oltenia a moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, hramul Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea**

Biserică și Societate

- 11 Pelerinajul de Florii
12 „Pelerinajul de Florii – mărturisirea biruinței asupra morții”
13 Întâistătorul Arhiepiscopiei Râmnicului la Mănăstirea Cozia
15 „Slujba Sfintelor și Mântuitoarelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos” la Catedrala Arhiepiscopală
16 Denia Prohodului
17 A Doua Înviere la Catedrala Arhiepiscopală
19 Bindecuvântare arhierescă pentru obștea Mănăstirii Arnota
21 Chiriarhul Râmnicului la Biserica „Sfântul Gheorghe” din Râmnicu-Vâlcea: „Să ne punem viața în mâna lui Dumnezeu, încrezându-ne cu totul în Acesta”
23 „Postul și rugăciunea sunt singurele posibilități ale omului de a ieși din robia patimilor”
25 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a slujit la hramul mănăstirii din satul natal al patriarhului Justinian Marina
27 Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica a fost sărbătorit în ctitoria sa, Mănăstirea Frăsinei
30 Slujire arhierescă la hramul Mănăstirii Antim
32 „Dacă ne vedem doar pe noi înșine, rămânem insensibili la durerea celui de lângă noi”, a spus IPS Părinte Varsanufie la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci

- 34 Înaltpreasfințitul Varsanufie a săvârșit slujba parastasului pentru Arhiepiscopul Gherasim Cristea
36 Părintele Petre I. David comemorat în satul natal
38 Simpozionul Internațional de Misiologie „Arhid. Prof. Univ. Dr. Petre I. David”
40 „Sfânta Cruce – stâlp al unității Bisericii dreptmăritoare”
43 Simpozionul Național „Contextul intern și internațional al înfăptuirii idealului național în anul 1918”
45 ÎPS Varsanufie la Ședința solemnă de la Primăria Râmnicu-Vâlcea și la simpozionul organizat de Arhivele Statului Vâlcea, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la Unirea Basarabiei cu România
47 Manifestări comemorative cu prilejul Zilei Veteranilor de Război

Biserica și tinerii

- 48 Expoziție fotografică
49 Expoziția de icoane „Florile Învierii”
50 Corul Preoților din Arhiepiscopia Râmnicului a concertat pe scena Ateneului Român
51 Concertul extraordinar *Armata și Biserica* la Filarmonica „Ion Dumitrescu”
52 Corul de copii „Cantus” a concertat la Sala *Iosif Episcopul* a Centrului Eparhial
53 „Plânsurile Sfântului Efrem Sirul” - Manifestări cultural-duhovnicești în Postul Mare
54 Elevi vâlceni premiați la Olimpiada Națională de Religie
54 Cercurile pedagogice ale profesorilor de Religie
56 Marșul pentru viață - 2018: „O lume pentru Viață”

Liga Femeilor Ortodoxe

57

Pastorația rromilor

60

Viața parohiilor

61

Învierea Domnului și unitatea Bisericii

SCRISOARE PASTORALĂ LA SĂRBĂTOAREA ÎNVIERII DOMNULUI

La Mănăstirea Hurezi, ctitoria Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Slujba Învierii și Sfânta Liturghie, arătând că din darurile Învierii Mântuitorului Hristos se împărtășește întreaga creație a lui Dumnezeu, iar de-a lungul celor două milenii de creștinism, aceste daruri s-au vădit în viața religios-morală a voievozilor mărturisitori ai dreptei credințe și iubitori de cultură și artă.

Preacuviosului cin monahal, preacucernicului cler și preaiubiților credincioși din cuprinsul Arhiepiscopiei Râmnicului,

Har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar de la noi părințești binecuvântări!

Hristos a înviat!

Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

Și slava pe care Tu Mi-ai dat-o, le-am dat-o lor, ca să fie una, precum Noi una suntem:

Eu întru ei și Tu întru Mine, ca ei să fie desăvârșiți întru unime, și să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit pe ei, precum M-ai iubit pe Mine" (Ioan XVII, 21-23)

Preacuvioși și preacucernici părinți, Iubiți fii și fiice duhovnicești, Întărindu-ne duhovnicește în timpul celor patruzeci de zile ale Postului Mare și apoi în Săptămâna Pătimirilor Domnului, ne-am pregătit cu toții pentru „ziua Domnului”, pentru „ziua cea mare a Învierii”, ca trăire a pregustării Împărăției celei veșnice a lui Dumnezeu Cel înviat din morți. Fiecare săptămână, fiecare zi, fiecare slujbă dumnezeiască din acest binecuvântat post reprezintă tot atâtea șanse de schimbare a vieții noastre, de transformare a modului de a gândi și de a viețui în lume, spre a învia întru Hristos și cu Hristos. Simțirea deșertăciunii și a scurtimii vieții acesteia trebuie să ne ridice pe fiecare dintre noi la Adevărul Împărăției Sale, să ridice ființa noastră din mormântul păcatului lumii la Învierea noastră întru Hristos Domnul ca Singur Adevăr al lumii, ce ne conduce către veșnicia învierii sufletului nostru: „Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii”[1].

Sfântul Grigorie Palama accentuează în scrierile sale faptul că Învierea Mântuitorului ne-a dăruit nu doar învierea duhovnicească, ci și învierea trupească reală: „Printr-o singură înviere a trupului Său, ne-a dăruit îndoită înviere, nimicind astfel, prin moartea Sa trupească, pe cel ce avea stăpânire peste moartea sufletului și a trupului, pe amândouă izbăvindule din robia aceluia”[2].

Potrivit învățăturii Sfinților Părinți ai Bisericii Răsăritene, Învieirea Mântuitorului este și consecința deplinei uniri a firii umane cu cea dumnezeiască în Persoana Sa, care nu a putut ține în stricăciune firea umană. Trupul Cel înviat al Mântuitorului este astfel pentru fiecare dintre noi și garanție a învierii noastre, dar și un izvor de viață dumnezeiască: singurul izvor de îndumnezeire a noastră ce ne conduce către Înviere. Despre acest efect al Învierii Domnului vorbesc Părinții Bisericii, iar textul liturgic al slujbei Învierii ne aduce multe lămuriri în această privință: „Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, prin care ne întărim”[3].

Unitatea firilor dumnezeiască și omenească în unicul Ipostas veșnic al Cuvântului lui Dumnezeu a făcut posibilă Învieirea: „că nu era cu putință a fi ținut sub stricăciune Începătorul Vieții, făcutu-s-a începătură celor adormiți Cel întâi Născut din morți, ca să fie Începătorul tuturor în toate”[4]. Umanitatea asumată în Persoana lui Hristos nu a putut fi ținută de baierile mormântului, întrucât era strâns unită cu firea dumnezeiască, împărtășindu-și reciproc însușirile. Aidoma, omul îndumnezeit nu poate rămâne rob morții, ci se face împreună părtaş cu Hristos la Învieirea Sa: „Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignit-m-am ieri împreună cu Tine: Însuți împreună mă

preamărește, Mântuitorule, în Împărăția Ta”[5]. Unitatea noastră în Trupul Mântuitorului Hristos dovedește, dar și dăruiește unitatea întru Învieirea Sa: „Cel Ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri, și preaslăvit”[6].

Adevărata comuniune sau unitate a creștinilor se constituie doar în unitatea Trupului Cel înviat al Mântuitorului. Fiecare credincios este chemat personal să se facă părtaş de darurile care izvorăsc din Persoana lui Hristos Cel Înviat, să se întărească din puterea harică ce izvorăște din Trupul Înviat al Domnului. Cu cât e omul mai apropiat de Dumnezeu, cu atât el este mai apropiat de semenii lui; cu cât e mai îndepărtat de El, cu atât stă într-o sciziune tot mai profundă și cu aproapele. Doar Hristos Cel Înviat îi poate ține pe credincioși să rămână neabătuți în „unitatea Duhului întru legătura păcii” (Efeseni IV, 3).

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

Actualizarea unității credincioșilor în Biserică se face prin cultivarea iubirii și, mai ales, prin împărtășirea cu Hristos Euharistic, cu Trupul Cel răstignit, înviat și înălțat la Ceruri al Fiului

lui Dumnezeu înomenit: „și pe noi toți care ne împărtășim dintr-o Pâine și dintr-un Potir să ne unești unul cu altul prin împărtășirea Aceluiași Sfânt Duh”[7]. Hristos Domnul Se arată după Învierea Sa din morți Sfinților Apostoli aflați întru comuniune, dar, mai mult, îi face pe aceștia să se adune întru unitate: „Și, în ceasul acela sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon” (Luca XXIV, 33-34). Hristos Domnul S-a răstignit pe Sine și a înviat din morți ca să-i adune pe toți întru iubirea infinită a Sa: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan III, 16). Textul liturgic cuprins în Utrenia Învierii întărește cuvântul scripturistic, accentuând unitatea credincioșilor întru Învierea Domnului: „Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și ne-jertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine Însuși, de voie aducându-Te Tatălui, ai sculat pe Adam cu tot neamul, înviind din mormânt” [8]. În acest sens, Părintele Dumitru Stăniloae accentua faptul că „Hristos Se extinde cu Trupul Său jertfit și înviat în noi, ca să ne unească și să ne facă asemenea Lui, umplându-ne de aceeași iubire a Lui față de Dumnezeu Tatăl și de a lui Dumnezeu Tatăl față de El, care este în El. Dar aceasta e Biserica. Și Biserica fiind umplută de această iubire, ea înseamnă și unitatea

iubitoare între membrii ei”[9]. Toată teologia patristică a Bisericii noastre socotește că Trupul Cel Răstignit și Înviat al lui Hristos este temelia adevărată a unității Bisericii: „Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci” [10]. Sfântul Atanasie cel Mare fundamentează într-una dintre scrierile sale această învățătură a Bisericii, spunând: „Deci Se pune ca temelie după umanitate, ca și noi să putem fi clădiți pe El ca pietre prețioase și să ne facem templu al Duhului ce locuiește întru noi (II Corinteni XVI, 16). Și precum El este temelia, iar noi pietre prețioase clădite pe El, așa El este iarăși via, iar noi mlădițele, unite nu după ființa dumnezeirii, căci aceasta este cu neputință, ci după umanitate. Căci mlădițele trebuie să fie asemănătoare viei, așa cum noi suntem asemănători Lui după trup [...]. Căci așa se pune temelie pentru noi, primind ale noastre, pentru ca noi, fiind contrupești și articulându-ne, și legându-ne cu El prin asemănarea trupului «să ajungem la starea bărbatului desăvârșit» (Efeseni IV, 13) și să rămânem nemuritori și nestricăcioși” [11].

În acest sens, Hristos Domnul ne-a lăsat Trupul Său Cel Răstignit și Înviat, ca împărtășindu-ne din El să ne împletim viața noastră cu a lui Dumnezeu, să devenim tot mai vii, tot mai înviați întru El.

Împărtășirea rară sau sporadică în viața noastră cu Trupul lui Hristos nu face altceva decât să altereze comuniunea noastră cu Dumnezeu și chiar să rupă unitatea noastră în Biserică. Prin păcatele noastre, prin îndepărtarea de Sfântul Potir, de fiecare dată rupem această unitate dintre noi și Biserică, slăbind viața noastră duhovnicească, împuținându-ne tot mai mult puterile sufletești, căci numai Trupul Cel Răstignit și Înviat al Domnului este Cel care face să subzistăm duhovnicește. Dacă rămânem în Trupul Euharistic, rămânem în Biserică și astfel, în Împărăția cea veșnică a lui Dumnezeu.

Așadar, iubiți fii și fiice duhovnicești, cu părintească dragoste, vă îndemn pe fiecare să vă apropiați cu smerenie de Trupul Cel Înviat al lui Hristos, după ce v-ați pregătit timp de șapte săptămâni prin post, milostenie și rugăciune, primind dezlegare de la duhovnicii voștri prin Sfânta Taină a Spovedaniei. Nu amânați timpul de întâlnire cu Hristos, nu vă îndepărtați de Sfântul Potir!

Sfânta Euharistie este „pâinea vieții” (Ioan VI, 48), este acea pâine din care, dacă mănâncă cineva, nu moare (Ioan VI, 51), este hrana care ne face să pregustăm la modul cel mai real Împărăția lui Dumnezeu: „Paștile cele sfințite astăzi nouă S-au arătat. Paștile cele nouă și sfinte. Paștile cele de taină. Paștile cele preacinstite. Paștile Hristos-Izbăvitorul;

Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii” [12].

De aceea, în toată vremea și în tot ceasul să ne pregătim și să ne arătăm prin viețuirea noastră cu adevărat ca trăitori în unitatea Bisericii, adică în Trupul Cel Înviat al Domnului! Să apărăm cu tărie dreapta credință, să arătăm prin dreapta lucrare că suntem modele vii pentru copiii noștri. Să fim cu adevărat stâlpii de apărare a Bisericii, pentru că Hristos cere de la voi lucrul acesta. Să nu fugim din fața chemării pe care Dumnezeu ne-o face, căci agonisim osândă sufletelor noastre! Să ne întoarcem mai mult cu fața către Dumnezeu și să ne plecăm mai mult genunchii noștri la rugăciune pentru neamul nostru și pentru patria noastră, în aceste zile de

sărbătoare, amintindu-ne că strămoșii noștri s-au jertfit spre a realiza Unirea cea Mare de acum un secol.

Suntem datori să păstrăm această unitate de credință și de neam care a fost obținută prin mari jertfe și să ne rugăm pururea lui Dumnezeu pentru unitatea în dreapta credință și dreapta făptuire.

Iubiți părinți și dreptslăvitori creștini, vă reamintim, ca în fiecare an, că în ziua de 22 aprilie, în Duminica a treia după Paști, a Mironosițelor, prăznuim Aducerea în Oltenia a moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, Arhiepiscopul Râmnicului, sărbătoare ce are o însemnătate deosebită pentru această eparhie, întrucât acest sfânt ierarh este cel care a rectitorit și a întărit, ca nimeni altul, viața duhovnicească din acest ținut binecuvântat de Dumnezeu. Vă așteptăm la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Ierarh Nicolae” în această zi, spre a ne ruga împreună Bunului Dumnezeu, ca pentru rugăciunile Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, să ne întărească pe fiecare dintre noi în viețuirea duhovnicească și să primim binecuvântare de la Dumnezeu, noi și familiile noastre.

Ne rugăm ca la acest slăvit praznic al Bisericii noastre, pe care Dumnezeu l-a făcut ca să ne veselim și să ne bucurăm întru el, ca Hristos Domnul Cel Înviat din morți să răsădească în sufletele, inimile și casele tuturor Lumina cea veșnică a Învierii Sale, care să vă binecuvinteze cu pace și sănătate, revărsând harul Său cel bogat asupra noastră, spre împreună bucurie și lucrare în unitatea Bisericii Sale!

Hristos a înviat!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Înviat din morți, rugător,

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

Note:

- [1] Cântarea I din *Canonul Învierii*, în *Penticostar*, Ed. IBMBOR, București, 1999, p. 16.
- [2] Sfântul Grigorie Palama, *Omili*, vol. I, XVI, 27, traducere de Constantin Daniel, Ed. Anastasia, București, 2012, p. 198
- [3] Cântarea a III-a din *Canonul Învierii*, în *Penticostar*, p. 16.
- [4] Anafora Liturghiei Sfântului Vasile cel Mare, în *Liturghier*, Ed. IBMBOR, București, 2014, p. 251.
- [5] Cântarea a III-a din *Canonul Învierii*, în *Penticostar*, p. 16.
- [6] Cântarea a VII-a din *Canonul Învierii*, în *Penticostar*, p. 21.
- [7] Anafora Liturghiei Sfântului Vasile cel Mare, în *Liturghier*, p. 255.
- [8] Cântarea a V-a din *Canonul Învierii*, în *Penticostar*, p. 18.
- [9] Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, *Teologia dogmatică*, vol. II, Ed. IBMBOR, București, 2003, pp. 263-264.
- [10] Cântarea a VIII-a din *Canonul Învierii*, în *Penticostar*, p. 21.
- [11] Sfântul Atanasie cel Mare, *Cuvântul al doilea împotriva arienilor*, LXXIV, în *Scrieri. Partea întâi*, traducere de Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, în col. PSB, vol. 15, Ed. IBMBOR, București, 1987, pp. 314-315.
- [12] *Stihirile Învierii*, în *Penticostar*, p. 23.

Sărbătoarea Aducerii în Oltenia a moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, hramul Catedralei Arhiepiscopale din Râmnicu-Vâlcea

Înaltpreasfințitul Părinte Irineu, Mitropolitul Olteniei, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, și cu Preasfințiții Părinți Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei, Andrei, Episcopul Covasnei și Harghitei, și Visarion, Episcopul Tulcii, au săvârșit duminică, 22 aprilie, Sfânta Liturghie la Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea, cu prilejul hramului.

Sărbătoarea *Aducerea în Oltenia a moaștelor Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica* a fost introdusă în calendarul Mitropoliei Olteniei, începând cu anul 2014, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Irineu și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, rememorând prezența în Oltenia pentru o săptămână

(28 aprilie – 5 mai 2012) a sfințelor moaște ale Sfântului Ierarh Calinic, Ocrotitorul Eparhiei Râmnicului.

Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului, i-a adunat astfel, în rugăciune, pe fiii duhovnicești ai acestei istorice eparhii, reprezentanți ai autorităților locale și centrale, ai instituțiilor de cultură, de învățământ și administrative, preoți, monahi, monahii și credincioși, cărora li s-au alăturat pelerini din Oltenia și din țară.

În cuvântul de binecuvântare adresat celor ce s-au așezat duhovnicește sub ocrotirea Sfântului Ierarh Calinic, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Irineu a arătat că „*duminica de astăzi, cunoscută în calendar drept Duminica femeilor mironosițe, purtătoare de mir, aduce mare bucurie în viața noastră, întrucât Sfânta Evanghelie ne reamintește momentele care s-au*

derulat după Învierea Mântuitorului Hristos.

Astăzi avem bucuria de a rememora clipele fericite pe care le-am trăit cu prilejul Aducerii Sfintelor Moaște ale Sfântului Ierarh Calinic în Oltenia.

Învierea Mântuitorului Hristos este punctul culminant, piatra fundamentală a credinței noastre, a existenței noastre și a vieții noastre.

Mântuitorul Hristos a înviat cu adevărat din morți și S-a arătat Sfinților Apostoli, S-a arătat femeilor mironosițe, S-a arătat multor martori, așa cum arată Sfântul Apostol Pavel.

Toate acestea confirmă adevărul că Mântuitorul Hristos a înviat și, în același timp, ne încredințează până la sfârșitul veacurilor, pe fiecare în parte, că Domnul este Cel înviat din morți și că El ne-a

deschis calea către Împărăția cerurilor.

Sfinții s-au împărtășit de Dumnezeu și au dorit să ne împărtășească mai cu adevărat până în ziua cea neînserată a împărăției Sale. Această bucurie negrăită se împărtășește fiecăruia în parte. În fiecare zi, îi avem în cinste pe sfinții care au mers înaintea noastră, înaintea Mântuitorului Hristos.

De aceea, ziua aceasta în care îl sărbătorim pe Sfântul Ierarh Calinic, Episcopul Râmnicului Noului Severin, ocrotitorul acestei eparhii și al tuturor bisericilor din Oltenia, este o bucurie negrăită pe care dorim să o actualizăm permanent în a treia duminică după Înviere.

Este o bucurie a Învierii dar și o bucurie a întâlnirii cu Sfântul Calinic, pentru că în fiecare sărbătoare sfântul vine în ajutorul și în sprijinul

nostru.

Sfântul Calinic este totdeauna rugătorul, ajutătorul și mijlocitorul nostru, dorind de la noi să fim ascultători Mântuitorului Hristos și să fim împlinitori ai rânduielilor dumnezeiești, așa cum și el a fost împlinitor al învățăturilor Sfinților Părinți.

Iubirea Sfântului Calinic este prezentă în inimile noastre și noi o împărtășim unii altora în aceste zile sfinte în care Biserica ne îndeamnă să cântăm „Hristos a înviat!”

Recunoștința clerului și credincioșilor Arhiepiscopiei Râmnicului față de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Irineu a fost transmisă de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie care a reamintit că „în urmă cu șase ani, prin grija și osârdia Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit, moaștele Sfântului Ierarh Calinic s-au întors acasă. Anul acesta se împlinesc 150 de ani de la mutarea sfântului la cele veșnice, devenind rugător pentru toți cei care îi cer ajutorul și pentru toți cei pe care i-a păstorit în întreaga Oltenie.

S-a creat tradiția ca în duminica aceasta, a treia după Înviere, să fie sărbătorit la Catedrala Arhiepiscopală, ctitorul acesteia, și de asemenea și la Mănăstirea Frăsinei și în întreaga Oltenie. Este o bucurie nespusă faptul că ne-ați împărtășit și anul acesta bucuria Învierii și bucuria întâlnirii cu Sfântul Ierarh Calinic”.

La final, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a mulțumit ierarhilor prezenți, autorităților locale, preoților, viețuitorilor mănăstirilor și credincioșilor care au venit să se împărtășească de bucuria Învierii și de rugăciunile Sfântului Ierarh Calinic.

Pelerinajul de Florii

Mii de credincioși și preoți au participat în *Sâmbăta lui Lazăr* la tradiționalul Pelerinaj de Florii care s-a desfășurat în municipiul Râmnicu-Vâlcea.

Pelerinajul a început de la Biserica „Înălțarea Domnului” din cartierul Ostroveni, unde, la finalul Slujbei Vecerniei, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a săvârșit rânduală sfințirii stâlpărilor, rostind rugăciunea de binecuvântare a ramurilor de salcie, ramuri pe care le-a împărțit preoților și pelerinilor.

Pelerinajul s-a desfășurat pe traseul Biserica „Înălțarea Domnului”, Ostroveni – B-dul Tineretului – Strada Luceafărului – Strada Dacia – Calea lui Traian – Catedrala Arhiepiscopală *Sfântul Nicolae*, fiind deschis de toacă și tineri care purtau steaguri bisericești, urmată de monahi care purtau sfânta cruce, ripide, dar și de diaconi cu cădelnițe.

În continuare a urmat soborul de preoți din Protoieria Călimănești, din Protoieria Râmnicu-Vâlcea și părinții consilieri, purtând ramuri de salcie și de finic în mâini.

Icoana Sărbătorii Întrării Domnului în Ierusalim a fost purtată pe umeri de către clerici și a fost

însoțită de 6 monahii cu cățui. Apoi, a urmat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, Corul Seminarului Teologic Ortodox din Râmnicu-Vâlcea, elevii seminariști, iar miile de credincioși care au ținut în mâini ramuri de finic și stâlpări, au încheiat procesiunea.

Pe parcursul pelerinajului au avut loc o serie de momente liturgice la bisericile „Sfântul Ioan Botezătorul”, „Sfânta Cuvioasă Parascheva” și „Toți Sfinții”, iar cântăreții și credincioșii au intonat împreună: *Troparul Floriilor*, *Cu noi este Dumnezeu*, *Cuvine-se cu adevărat* și *podobia Cămara Ta, Mântuitorule*. Pelerinaje s-au desfășurat de asemenea și în municipiul Drăgășani și în orașele Horezu și Bălcești.

Pelerinajul de Florii – mărturisirea biruinței asupra morții

**Cuvântul
Înaltpreasfințitului
Părinte Arhiepiscop
Varsanufie
adresat pelerinilor**

Pelerinajul de Florii, devenit deja tradiție și în Arhiepiscopia Râmnicului, marchează, pe de o parte, sfârșitul celor patruzeci de zile de post și intrarea noastră împreună cu Mântuitorul Hristos în taina Pătimirilor, iar, pe de altă parte, intrarea noastră cu Hristos Biruitorul morții în Ierusalimul cel ceresc.

Pelerinajul de Florii nu a fost introdus în rânduiala Bisericii noastre acum câțiva ani, ci are rădăcini adânci în Tradiția Bisericii primare, nu doar în Ierusalim, ci și în alte orașe, așa cum aflăm dintr-o omilie a Sfântului Ioan Gură de Aur. În primele secole, literatura patristică confirmă că se desfășurau procesiuni de Florii în multe cetăți.

Pelerinajul este întotdeauna răspuns al omului la chemarea lui Dumnezeu: Avraam pornește din Urul Chaldeii spre pământul făgăduinței, la chemarea lui Dumnezeu; Melchisedec, prezentat de Sfânta Scriptură ca „preot al lui Dumnezeu Celui Preaînalt” (*Facere* XIV, 18), nu a avut cetate stătătoare, ci întreaga viață a mers în ascultarea deplină față de Dumnezeu „neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții”, așa cum spune Sfântul Apostol Pavel (*Evrei* VII, 3). După cuvântul aceluiași Apostol: «Nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie» (*Evrei* XIII, 14), casa noastră nu este aici pe pământ, nici Ierusalimul pământesc oricât de strălucit ar fi acesta, ci Ierusalimul Ceresc este veșnica noastră casă. Drumul pelerinajului vieții noastre este un drum pregătitor, un drum pe care trebuie să-l vedem doar spre Împărăția lui Dumnezeu, uitând de ispitirile veacului acestuia, așa precum cartea *Apocalipsei* ne arată: „Și am văzut cetatea sfântă, Ierusalimul Ceresc, pogorându-se de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru mirele ei. Și am auzit, din tron, un glas puternic care zicea: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și El va sălăslui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei. Și va șterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi; nici

plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut” (*Apocalipsa XXI, 2-4*).

Învierea lui Lazăr, relatată de Sfântul Evangelist Ioan, prevestește Învierea Domnului, dar și preînchipuie învierea de obște a tuturor oamenilor la cea de-a doua venire a lui Hristos. Astfel, *Troparul Floriilor* arată legătura între învierea lui Lazăr din sâmbăta Floriilor și învierea cea de obște, așa cum spune troparul pe care împreună l-am cântat: „Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii semenele biruinței purtând, Ție, Biruitorul morții cântăm: Osana, Celui dintru înălțime, bine ești cuvântat Cel ce vii întru numele Domnului”.

Învierea lui Lazăr este prăznuită în Biserica Ortodoxă cu o zi înainte de Duminica Intrării lui Hristos Domnul în Ierusalim. Cele două zile alcătuiesc împreună hotarul și puntea de legătură între Postul Paștilor și Săptămâna Pătimirilor: sunt două zile de prăznuire, o anticipare a bucuriei pe care o va aduce, peste o săptămână, Învierea Domnului nostru Iisus Hristos - biruința asupra morții.

Purtăm cu noi în această trecere, în acest pelerinaj, ramuri de salcie și flori în mână, semne ale biruinței asupra ispitelor, ce vin din biruința lui Hristos asupra morții lui Lazăr, înviat a patra zi, și din biruința lui Hristos asupra propriei Sale morți. Când purtăm ramuri de salcie, flori și lumânări în mână, în procesiune, noi purtăm, de fapt, simbolul sufletului nostru luminat de credință și de fapte bune și ne gândim adesea, că suntem trecători prin această lume, așa cum și poetul Vasile Voiculescu sublinia metaforic într-o poezie a sa:

„Azi deschid cetatea pașilor asinii:

- Intră, te întâmpin, Doamne al luminii.

*N-am stâlări, nici straie să-Ți întind la poale,
Zdreanța unei inimi Ți aștern în cale”* (Vasile Voiculescu, *Întâmpinare*).

Pelerinajul de astăzi ne ajută să luăm aminte la cele de mai sus și să apucăm pe drumul drept, să luăm aminte la noi înșine și la societatea de astăzi și să alegem ce este bine.

Pelerinajul pe care îl facem în ajun de Intrarea Domnului în Ierusalim ne arată drumul către Împărăția lui Dumnezeu. Dumnezeu așteaptă

de la noi să luăm aminte la acest drum care se prezintă în fața noastră, care este deschis înaintea noastră.

De asemenea, trebuie să vedem în pelerinajul acesta un îndemn la unitate, un îndemn la a rămâne uniți în dreapta credință spre dobândirea Ierusalimului Ceresc. Așa cum împreună L-am mărturisit acum, prin acest pelerinaj, pe Hristos Domnul, Biruitorul morții, la fel să ne îndreptăm cu toții către Raiul făgăduit nouă, pentru că nu solitari ne mântuim, ci numai solidari, în comuniune unii cu alții.

Felicităm pe toți cei implicați în organizarea acestei procesiuni, preoți, protopopi, consilieri și, de asemenea, mulțumim autorităților locale, care întotdeauna au fost alături de noi, sprijinindu-ne în toate lucrările noastre.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să dăruiască tuturor participanților la această procesiune ca sufletul lor să fie plin de bucuria Învierii Domnului și pelerinajul nostru către Împărăția lui Dumnezeu să fie încununat de slava Domnului Hristos, Cel înviat din morți!”

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

Întâistătorul Arhiepiscopiei Râmnicului la Mănăstirea Cozia

„Oamenii care l-au adus osanale, care l-au slăvit și care l-au cinstit, peste numai câteva zile, vor striga înaintea lui Pilat: Răstignește-L! Răstignește-L!”

Duminică, 1 aprilie, la sărbătoarea *Intrării Domnului în Ierusalim*, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Cozia. Alături de Înaltpreasfinția Sa, a fost prezent un sobor de preoți și diaconi, dar și mulțimea de credincioși care au sărbătorit Praznicul Floriilor în ctitoria Voievodului Mircea cel Bătrân.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Părintele Arhiepiscop a arătat că „ne aflăm cu numai o săptămână înaintea Praznicului Învierii Domnului nostru Iisus Hristos. Biserica Ortodoxă face amintire despre un eveniment important din istoria mântuirii neamului omenesc, anume de intrarea triumfală a Domnului Iisus Hristos în Ierusalim.

Cu o zi înainte, într-o cetate de lângă Ierusalim care se numea Betania, Mântuitorul îl înviase pe prietenul Său cel mai bun, Lazăr. Mulțime de popor îl urma acum și toți se mirau și ziceau că n-au mai văzut ceva asemănător în neamul lui Israel.

Mântuitorul Și-a trimis ucenicii într-un sat numit Betfaghe, aproape de Betania, și acolo le-a poruncit să aducă un mânz al unei asine pe care nu călătorise nimeni, care nu fusese încă încălecat. Pe acest mânz

al asinei Mântuitorul va intra în Ierusalim.

Când a intrat în Ierusalim, mulțime multă de popor, adulți și copii, așterneau hainele ca să treacă peste ele și strigau: *Osana, Fiul lui David!*

Acești oameni care l-au adus osanale, care l-au slăvit și care l-au cinstit, peste numai câteva zile, vor striga înaintea lui Pilat: *Răstignește-L! Răstignește-L!*”.

În continuare, Chiriarhul Râmnicului a vorbit despre Săptămâna Pătimirilor, amintind că „Mântuitorul vine de bună voie la patima Sa. În Evanghelie vedem că, în mai multe rânduri, au fost trimiși irodianii, ca să-L prindă pe Hristos,

însă o putere îi culca la pământ atunci când Îl vedeau. De data aceasta, Mântuitorul va merge și, după ce Se va ruga în Grădina Ghetsimani, Se va lăsa în mâinile oamenilor și va fi dus în această săptămână de la Ana la Caiafa și apoi la Irod, va fi întemnițat și bătut, scuipat, biciuit, dezbrăcat de hainele Sale, îmbrăcat în hlamidă în batjocură. Pe cap I se va pune coroană de spini, hainele

Lui vor fi trase la sorți, iar El va fi răstignit, ca apoi să învieze.

Ne aflăm la sfârșitul celor 40 de zile ale Postului Paștelui și începem o altă perioadă de post, de numai câteva zile, numită Săptămâna Pătimirilor, în care cu toții vom putea să-L însoțim pe Domnul Iisus Hristos în toată patima Sa. Vom fi împreună cu El atunci când va fi prohodit și așezat în mormânt, ca apoi să ne bucurăm de Praznicul cel Mare al Învierii Sale, care este zălogul învierii fiecăruia dintre noi.

Mântuitorul, de bună voie, merge către patimă. Nici unul dintre oameni, până acum, n-a putut să îndure ce a îndurat Hristos. Aceasta este cea mai mare dovadă de dragoste a Sa către neamul omenesc. Mântuitorul spune în Evanghelia Sa că este Păstorul cel Bun Care merge și după oaia cea rătăcită.

Atunci când Se va afla pe Cruce, Mântuitorul Se va ruga pentru cei care L-au răstignit și pentru cei care au dorit să fie răstignit, cu aceste cuvinte: „Părinte, iartă-

le lor, că nu știu ce fac!”

Cine dintre noi ar putea să facă lucrul acesta atunci când este nedreptățit?”.

Stălpările, prevestire a Învierii Mântuitorului

„În această duminică se sfințesc stălpările de finic sau de salcie, ca o prevestire a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, ca un preambul al acestei mari bucurii, pentru că, așa cum arată cântarea „Răsărit-a primăvara”, vedem că întreaga natură ia parte la Învierea lui Hristos”, a subliniat Părintele Arhiepiscop.

„Îl rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu să ne ajute în această săptămână cu cinste să-L urmăm, să fim alături de El. Să încercăm, în aceste câteva zile care au mai rămas, să ne căutăm duhovnicii și să ne mărturisim păcatele, pentru a ne uni cu Dumnezeu și pentru a-L păstra în inima noastră”, i-a îndemnat Înaltpreasfinția Sa pe cei prezenți la Sfânta Liturghie la Mănăstirea Cozia.

„Slujba Sfintelor și Mântuitoarelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos” la Catedrala Arhiepiscopală

În seara zilei de joi din Săptămâna Pătimilor, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Denia din Marea Vineri, numită și Denia celor 12 Evanghelii, la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea.

Textul Sfintelor Evanghelii relatează Patimile, judecata nedreaptă, răstignirea pe cruce, moartea și îngroparea Mântuitorului Hristos. Îndelunga răbdare a Domnului nostru Iisus Hristos este preamărită după fiecare pericopă evanghelică, iar cântarea liturgică arată că a fost răstignit „Cel ce a spânzurat pământul pe ape. Cu cunună de spini a fost încununat Împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă a fost îmbrăcat Cel ce îmbracă cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a slobozit în Iordan pe Adam. Cu piroane a fost pironit Mirele Bisericii. Cu suliță a fost împuns Fiul Fecioarei. Închinămu-ne patimilor Tale, Hristoase. Arată-ne nouă și slăvită învierea Ta!”

După citirea Evangheliei a V-a, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie și preoții catedralei au purtat Sfânta Cruce până în mijlocul Bisericii, unde a rămas până în ziua de vineri.

În cuvântul împărtășit preoților și credincioșilor prezenți, Înaltpreasfinția Sa a arătat că „în Sfânta și Marea Vineri, se face pomenire a Sfintelor, Mântuitoarelor și Înfricoșătoarelor Patimi ale Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Hristos: scuiările, lovirea peste față, palmele, insultele, batjocurile, haina de porfiră, trestia, buretele, oțetul, piroanele, sulița, și înainte de toate, crucea și moartea, pe care le-a primit de bunăvoie pentru noi. Se mai face încă pomenire de mărturisirea mântuitoare făcută pe cruce de tâlharul recunoscător, ce a fost răstignit împreună cu El. Jertfa Mântuitorului a fost săvârșită din nesfârșita iubire față de neamul omenesc și, de aceea, una dintre rugăciunile zilei ne îndeamnă să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur, și nimic pământesc întru sine să nu gândească, că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să Se jertfească și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și”.

Denia Prohodului

*„Prin slujba care s-a săvârșit,
a fost așezat în mormânt Trupul
Domnului nostru Iisus Hristos”*

În Sfânta și Marea Vineri, la Catedrala Arhiepiscopală din Râmnicu-Vâlcea, slujba Deniei Prohodului a fost săvârșită de Înalt-preasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cadrul Deniei a avut loc tradiționala procesiune în jurul Catedralei Arhiepiscopale, care simbolizează ducerea către mormânt a Mântuitorului. Au avut loc patru opriri, în cele patru laterale ale catedralei, iar la fiecare oprire a fost rostită câte o ectenie. După procesiune,

toți credincioșii prezenți au trecut pe sub Sfântul Epitaf, sărutând Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce.

Sfântul Epitaf a fost așezat pe Sfânta Masă, cântându-se troparul *Iosif cel cu bun chip*...

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Înaltpreasfinția Sa a subliniat: „Sinaxarul din Sfânta și Marea Sâmbătă arată că în această zi facem pomenirea îngropării Mântuitorului Hristos și pogorării la iad, prin care neamul nostru (omenesc) fiind chemat din slăbiciune a fost mutat la viața veșnică”.

Prin slujba care s-a săvârșit, care este cea mai impresionantă din tot anul bisericesc, a fost așezat în mormânt Trupul Domnului nostru Iisus Hristos.

Slujba Prohodului reprezintă o cântare

duioasă și este bogată în simbolisme și înțelesuri, fiind alcătuită din dorința de a petrece Trupul lui Hristos, devenind astfel o mărturisire a dumnezeirii Mântuitorului Hristos, Care S-a jertfit pentru a mântui neamul omenesc”.

Prohodul Domnului este una dintre cele mai frumoase creații ale credinței și evlaviei ortodoxe. Cu lumânări în mâini, adunați în jurul Epitafului, clerici și credincioși, în cânt de tânguire, preamăresc taina morții Celui fără de moarte. Taina morții și a iubirii Îl coboară pe Hristos în mormânt și în iad pentru a ridica din moarte și singurătate omenirea căzută și pierdută prin păcat.

„Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm întru ea”

A Doua Înviere la Catedrala Arhiepiscopală

La sărbătoarea Învierii Domnului, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Vecernia de Paști, numită și „A doua Înviere”, la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Nicolae.

Alături de Înaltpreasfinția Sa au fost prezenți părintele Nicolae Proteasa, Protoiereu al Protoieriei Râmnicu Vâlcea și preoți din municipiu, care au citit Evanghelia în cele douăsprezece limbi.

După citirea Sfintei Evanghelii, Înaltpreasfinția Sa a rostit un cuvânt de binecuvântare, încredințându-ne că „ziua aceasta este Sărbătoarea Sărbătorilor, după cum mărturisește proorocul David. Este ziua pe care a făcut-o Domnul, ca să ne veselim și să ne bucurăm întru ea.

Această zi a fost pregătită încă de la facerea lumii, întrucât atunci, când Dumnezeu i-a izgonit pe Adam și pe Eva din Rai, le-a făgăduit un Răscumpărător care va zdrobi capul șarpelui. Proorocia se împlinește astăzi, când Mântuitorul a rupt legăturile iadului, legăturile morții, înviind din mormânt, iar Învierea Sa este zălogul învierii noastre.

Apostolii nădăjduiau că Domnul era Cel Care trebuia să izbăvească pe poporul lui Israel. Acum erau triști pentru că se năruiseră toate speranțele

lor. Sfinții Apostoli aveau o stare sufletească de neliniște, simțeau o greutate în suflet. Ei au uitat cuvintele lui Hristos, că după moartea Sa va învia a treia zi. Au uitat aceste cuvinte în mod ciudat, neînțeles. Dacă le-ar fi înțeles, dacă le-ar fi pus în inimile lor, n-ar fi fost atât de triști, ci ar fi așteptat Învierea lui Hristos.

Am ascultat cu toții rostindu-se în douăsprezece limbi această evangheliie prin care se pomenește arătarea Mântuitorului, după Înviere.

Mântuitorul S-a arătat ucenicilor care se aflau în foișorul Cinei Celei de Taină, adevărându-le că a înviat din morți și „moartea nu mai are stăpânire asupra Lui” (Romani VI, 9). „Cel Întâi născut din morți” le arată Sfinților Apostoli că nu au fost chemați doar la trăirea cea pieritoare și stricăcioasă, care se conduce prin suflarea cea de viață, ci la viața cea pregătită lor, întru nădejdi, îndumnezeită, nemuritoare și veșnică. Căci această viață (cea veșnică) este darul Lui, după cum ne învață Sfântul Grigorie Palama.

Bucuria comuniunii cu Hristos Cel înviat din morți o arată și Sfântul Apostol Pavel: „căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi

de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru” (Romani VIII, 38-39).

Bucuria celor cărora Mântuitorul li s-a arătat în prima zi a Învierii nu a fost împărtășită doar Sfântului Apostol Toma, ci, prin Sfânta Scriptură, întreaga lume creștină a aflat despre învierea lui Hristos și a crezut în aceasta din toată inima, pentru mărturia lor.

Întreaga lume mărturisește acest fapt prin salutul „Hristos a înviat!”, cuvinte ce au pătruns treptat în inimile tuturor.

Sfântul Luca al Crimeei ne arată că „Lumina lui Hristos a strălucit din mormântul Domnului.

Lumina lui Hristos luminează și astăzi inimile noastre. Să trăim și noi toți în această lumină și să tindem cu toată ființa spre ea”.

Sărbătoarea aceasta, Sărbătoarea Sărbătorilor, este amintită în fiecare duminică, pentru că Învierea Domnului a avut loc duminică, în prima zi a săptămânii. Duminica a fost numită Ziua Domnului, devenind ziua de odihnă pentru creștini. În această zi, Dumnezeu a restabilit creația Lui, a redat omului posibilitatea de a vorbi cu El. Până atunci, doar proorocii Îl puteau asculta pe Dumnezeu. Așadar, duminica rememorează acest eveniment din istoria mântuirii neamului omenesc.

Învierea Domnului este cea mai mare sărbătoare, prin faptul că Dumnezeu ne dă posibilitatea de a gusta din bucuria Raiului.

Deci, după cum ne învață și Sfântul Ioan Gură de Aur, „nimeni să nu lipsească de la acest mare praznic. Nimeni să nu întârzie, nimeni să nu zăbovească. Toți să se adune azi la Sfânta Biserică, toți să se bucure, toți să prăznuiască, toți să cânte învierea lui Hristos – și cel sărac, și cel bogat; și cel simplu, și cel înțelept; și cel suferind, și cel sănătos; toți să vină să vadă slava învierii Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, pentru că s-a arătat împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, pentru că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe dânsa Cel ținut de dânsa”.

Dumnezeu să ne dăruiască și nouă această bucurie care să fie nesfârșită!”.

Binecuvântare arhierescă pentru obștea Mănăstirii Arnota

„Trăirea negrăită a luminii necreate oferă nevoitorului adevărata arvună și pregustare a comuniunii lui cu Mântuitorul Hristos”

Vederea luminii dumnezeiești, ca rod al dreptei credințe și a dreptei făptuiri, a fost tema centrală a cuvântului de învățătură pe care Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie l-a împărtășit obștii Sfintei Mănăstiri Arnota și credincioșilor prezenți la Sfânta Liturghie, săvârșită în Duminica a doua din Postul Mare, la Mănăstirea Arnota, ctitoria domnitorului Matei Basarab.

„A doua duminică din Postul Mare reprezintă încă o treaptă către Sărbătoarea cea Mare a Învierii Mântuitorului Hristos și poartă în calendarul ortodox numele de Duminica Sfântului Grigorie Palama.

Dacă în duminica trecută, Duminica întâi din Post, am avut înaintea ochilor noștri duhovnicești dreapta credință și am accentuat importanța cinstirii Sfintelor Icoane, arătând că numai prin mărturisirea dreptei credințe vom vedea cerurile deschizându-se (Ioan I, 51), în Duminica aceasta, a doua din Post, se merge mai departe, arătându-se că alături de dreapta credință (ortodoxia), pentru a dobândi Împărăția lui

Dumnezeu, mai avem nevoie și de dreapta făptuire (ortopraxia). Credința Bisericii noastre nu este teoretică, ci este credința lucrătoare care, treaptă cu treaptă, îl conduce pe om către vederea luminii dumnezeiești. Spre vederea acesteia, iată că astăzi ni se pune înaintea un model vrednic de urmat, și anume cel al Sfântului Grigorie Palama.

Cred că fiecare dintre frațiiile voastre v-ați pus întrebarea de ce acum, în a doua Duminică din Postul Mare, Biserica face pomenirea Sfântului Grigorie Palama? Și cu siguranță, răspunsul îl găsim tocmai în pericopa din Evanghelia după Marcu, pe care împreună am ascultat-o la Sfânta Liturghie: Sfântul Grigorie Palama întărește, prin viața și învățătura lui, faptul că vindecarea noastră trupească și sufletească, adusă prin iertarea păcatelor, ne va conduce către vederea luminii dumnezeiești, a luminii taborice. Lucrul acesta sigur nu se poate face fără dorul după Dumnezeu și fără osteneală. Icoana acestui dor și a osteneții, în pericopa Evangheliei de astăzi, este cea a slăbănogului, purtat de prietenii lui către Hristos: „Și văzând Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!” (Marcu II, 5). Domnul nu le-a auzit din cuvinte credința, ci a văzut-o în faptele lor. Vederea Lui, care

pătrunde în cele mai ascunse ale inimii omului, a privit la marea lor credință, dar, în același timp, cu ochii trupești le-a văzut strădania de a-l aduce pe bolnav la El. Credința lor, iată, era vădită în fapte!”

Înaltpreasfinția Sa a continuat cuvântul de învățătură, accentuând rolul pe care l-a avut Sfântul Grigorie Palama în dezvoltarea învățaturii isihaste moștenite de la Părinții aghioriți.

„Pentru Sfântul Grigorie Palama, sfântul pus nouă spre cinstire în Duminica aceasta, dar și pentru întreaga tradiție monahală pe care o sistematizează, singura cale de a atinge adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu, adică împărtășirea reală a trupului și sufletului, unite în inimă de Lumina necreată, este oste-neala, asceza, punerea în practică a credinței.

Sfântul Grigorie Palama a fost, cu siguranță, nu doar cel mai reprezentativ teolog al Bisericii Ortodoxe din secolul al XIV-lea, ci, mai ales, cel care a reușit să sintetizeze în chip exemplar moștenirea duhovnicească lăsată de Părinții Bisericii. Sfântul Grigorie Palama este un mare Părinte al Bisericii, care a împletit strâns tradiția isihastă a Bisericii noastre cu mărturisirea dreptei credințe. A fost un mare teolog și mărturisitor tocmai pentru că era isihast, continuator al unei tradiții vii și bogate, având astfel cunoașterea empirică a lui Dumnezeu.

Scrierile Sfântului Grigorie Palama, chiar și cele dogmatico-polemice, sunt toate expresia unei vieți trăite în rugăciune neîncetată, a unei autentice trăiri a Cuvântului lui Dumnezeu în inima sa prin harul Duhului Sfânt. Sfântul Grigorie Palama a trăit o mare parte a vieții sale în Sfântul Munte, a fost legat de Sfinții Părinți care duceau o viață ascetică alături de el și de aceea a dat expresie experienței Părinților aghioriți, care în fapt reprezintă experiența Bisericii Ortodoxe.

Ca teolog isihast, Sfântul Grigorie Palama accentuează în scrierile lui duhul autentic patristic al acestei spiritualități, arătând că omul nu se poate împlini pe el însuși, ca ființă creată după chipul lui Dumnezeu, decât prin redobândirea harului necreat al lui Dumnezeu. Lucrarea harului lui Dumnezeu în

viața creștinului, începută odată cu încorporarea lui în Trupul lui Hristos la Taina Botezului, este cea care îl face să își configureze întreaga viață după harul lui Dumnezeu. Omul poate ajunge la îndumnezeire numai prin conlucrarea dintre el și harul lui Dumnezeu. Această trăire negrăită a luminii oferă nevoitorului adevărata arvună și pre-gustare a comuniunii lui cu Mântuitorul Hristos.

În cea de-a doua parte a cuvântului de învățătură, Chiriarhul Râmnicului a prezentat câteva aspecte din viața Sfântului Cuvios Gherasim de la Iordan, cel de-al doilea ocrotitor al Paraclisului Mănăstirii Arnota.

„Tot în duminica aceasta, Mănăstirea Arnota s-a îmbrăcat în haine de sărbătoare pentru că își serbează cel de-al doilea hram al acestui paraclis.

În fiecare an, pe 4 martie, Biserica Ortodoxă face pomenirea Sfântului Gherasim de la Iordan, un mare pustnic care a trăit în secolul al V-lea, în părțile Tebaidei și apoi în Pustia Iordanului. Sf. Gherasim ducea o viață de nevoință aspră: în Postul Mare, se retrăgea în adâncul pustiei, și ținea post negru, trăind doar cu Sfânta Împărtășanie și nimic altceva.

Strângându-se în jurul său o mulțime de ucenici, atrași de faima nevoinței lui și râvnitori la o viață monahală aspră, Sf. Gherasim a întemeiat în anul 460 o mănăstire în pustia Iordanului.

A fost ales acest al doilea hram al paraclisului, întrucât Mănăstirea Arnota are un nou ctitor, și acest nou ctitor a fost Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim care, din temelii, a refăcut această mănăstire”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa cuvântul de învățătură.

**Chiriarhul
Râmnicului la
Biserica „Sfântul
Gheorghe” din
Râmnicu-Vâlcea:
„Să ne punem viața
noastră în mâna
lui Dumnezeu,
încercându-ne cu totul
în Acesta”**

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Dumnezeiasca Liturghie, în Duminica a III-a a Postului Mare, la Biserica Sfântul „Mare Mucenic Gheorghe” din Râmnicu-Vâlcea, biserică în care a slujit fostul patriarh al României, Justinian Marina, în vremea când era preot, timp de doisprezece ani.

În cuvântul de învățătură, Părintele Arhiepiscop a accentuat importanța asumării Crucii de către fiecare credincios, adică predarea vieții în mâinile lui Hristos.

„Să ne punem viața noastră în mâna lui Dumnezeu, încercându-ne cu totul în Acesta. A ne asuma Crucea înseamnă să primim toate neputințele, toate ispitele, toate încercările, toate necazurile vieții, cu aceeași bucurie, conștientizând că toate acestea nu sunt altceva decât întăriri ale propriei persoane spre dobândirea Împărăției lui Dumnezeu”, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

În Duminica a III-a a Postului Mare, Biserica Ortodoxă face pomenirea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii, punând înaintea

noastră, spre întărirea întru nevoință, Sfânta Cruce pe care Hristos Domnul S-a răstignit, așa cum spune și o cântare liturgică de la Vecernia Duminicii acesteia: Crucea ne întărește întru postire și ne luminează ca să înțelegem urcușul duhovnicesc al întâlnirii noastre cu Dumnezeu în Lumina Învierii.

Perioada aceasta a postului este o călătorie, așa cum ne învață dumnezeieștii Părinți, un urcuș către sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Acest mare praznic al Bisericii noastre este precedat de șase duminici, iar fiecare duminică poartă numele fie al unui sfânt, fie al unui eveniment important din istoria mântuirii, care într-un anumit fel ne conduce către vederea Luminii Învierii Domnului.

Duminica a treia este închinată Sfintei Crucii pentru că prin Cruce a venit mântuirea la toată lumea. Fără Cruce nu ar fi avut loc Învieria, și tot Crucea este cea care ne unește cu

Dumnezeu, așa cum ne arată și Evanghelia de astăzi.

Mesajul central al Evangheliei din ziua aceasta se poate rezuma la cuvintele Mântuitorului Hristos, prin care suntem invitați la asumarea Crucii vieții noastre și, în același timp, la urmarea Sa: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia Crucea și să-Mi urmeze Mie” (Marcu VIII, 34).

Învățând credincioșii să facă în mod corect semnul Sfintei Crucii și puterea lucrătoare a acestui semn în viața noastră, Chiriarhul Râmnicului a subliniat: „Prin actul orizontal al ducerii mâinii de la umărul drept la cel stâng, se arată că Dumnezeu a poruncit oamenilor să se iubească așa

cum El i-a iubit pe ei. Pe de o parte, dragostea lui Dumnezeu coboară din cer pe pământ, și noi avem datoria aceasta sfântă ca dragostea lui Dumnezeu s-o împărtășim celor de lângă noi. Pentru oameni, singurele ființe care se aseamănă întru totul iubirii dumnezeiești sunt mamele. Niciun fel de dragoste nu este mai sfântă decât dragostea mamei pentru fiul ei. Iată de ce ziua mamei nu poate fi alta decât ziua Bunei Vestiri, în care Sfânta Fecioară Maria, printr-o maturitate exemplară, ea care era un copil, a acceptat, de la Duhul Sfânt, să Se înomenească Fiul lui Dumnezeu. N-a luat în seamă oprobriul la care urma să fie expusă”.

„Această duminică ne învață pe noi că nu este nimic mai important decât sufletul nostru. Așa

cum avem grijă de trupul nostru, așa trebuie să ne îngrijim și de sufletul nostru.

Cum putem să ne îngrijim de sufletul nostru?

Ne îngrijim atunci când vorbim cu Dumnezeu prin rugăciune și împlinim poruncile lui Dumnezeu.

Putem avea grijă de sufletul nostru făptuind cele bineplăcute lui

Dumnezeu, pentru că ne spune Sfântul Apostol Iacov: „credința fără fapte este moartă în ea însăși”, iar judecata lui Dumnezeu, spune Sfântul Evanghelist Matei, va fi după faptele noastre.

Crucea Domnului, pusă astăzi spre închinare în mijlocul bisericii, ne arată că nimic din lumea aceasta nu este mai de preț decât sufletul nostru, decât trăirea Împărăției lui Dumnezeu ca realitate deja de acum, venind cu putere în sufletul nostru, căci spune Sfântul Evanghelist Marcu: „Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul?”. Zadarnic vom dobândi orice bun din lumea aceasta, dacă vom pierde sufletul nostru, dacă vom pierde Împărăția lui Dumnezeu. Totul din lumea aceasta trece, doar sufletul rămâne în veci, de aceea trebuie să ne îngrijim de acesta”.

„Postul și rugăciunea sunt singurele posibilități ale omului de a ieși din robia patimilor”

La Biserica cu hramul „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” din Parohia Horezu I, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit slujba Sfintei Liturghii, în Duminica a IV-a din Postul Mare, a Sfântului Ioan Scărarul.

Alături de Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, a participat la Dumnezeiasca Liturghie un sobor de preoți și diaconi, în prezența a numeroși credincioși.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a subliniat importanța credinței în drumul omului către Împărăția lui Dumnezeu, îndemnându-i pe credincioși în urmarea virtuților creștine, cu precădere a postului și a rugăciunii, care îl conduc pe om către sfințenie.

„În duminica aceasta, duminica a patra din Post, am ascultat

citindu-se din *Evangelia Sf. Apostol și Evanghelist Marcu*, un fragment în care Mântuitorul săvârșește o vindecare.

Nu este vorba despre o vindecare oarecare. Desigur, pentru toți cei care erau necăjiți, pentru toți cei care erau bolnavi, vindecarea pe care o aducea Hristos era foarte importantă.

De data aceasta este vorba despre un tată care suferea mult pentru copilul lui. Un copil care, așa cum mărturisește evanghelistul, suferea pentru că era stăpânit de un duh al muțeniei. Dar nu numai că nu vorbea, dar și dinții săi scrâșneau și, de multe ori, duhul acesta îl arunca în apă ca să-l înece, sau în foc ca să-l ardă.

Omul acesta, mai înainte de a veni la Mântuitorul, cum însuși mărturisește, a fost la ucenicii Lui și i-a rugat să alunge duhul cel rău de la copilul său.

Puteau să facă lucrul acesta? Puteau. Mărturisește *Evangelia* că Mântuitorul le-a dat putere să calce peste șerpi și peste scorpii, să scoată duhuri necurate din oameni și chiar să-i vindece.

A venit omul acesta la Mântuitorul și l-a zis: „Doamne, ajută-mă!”

Mântuitorul, ca să vădească cât de mare era necredința fariseilor, a cărturarilor și a saducheilor, care vedeau câte minuni a făcut, chiar învieri, și, în continuare, ochii lor erau legați, îi spune acestuia, exclamând: „neam necredincios, până când voi fi cu voi?” L-a întrebat pe omul acesta: Câtă vreme este de când copilul tău suferă? El i-a spus: din pruncie, și a mărturisit credința pe care Hristos i-a cerut-o, pentru că l-a întrebat: Crezi? Și el a zis: „Da, Doamne, ajută necredinței mele!”

Continuând cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a explicat celor de față versetul scripturistic: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”

„Ni s-ar părea că este o contradicție în termeni. Pe de o parte, mărturisește credința, întărind prin aceasta afirmația lui, „Da, Doamne!”, și continuă cu „ajută necredinței mele!”

Ce vrea să însemne acest cuvânt? Ei bine, acest cuvânt înseamnă că și dacă este o urmă de scăpare, atunci Hristos este rugat să țină cont de ea. Tatăl copilului era conștient de puținătatea credinței lui, dar cunoștea și milostivirea cea infinită a lui Dumnezeu, dragostea nețărmurită care nu ține cont de puținătatea virtuților noastre.

Pe de altă parte, vedem smerenia tatălui care, oricâtă credință ar fi avut, își dă seama de faptul că este o făptură slabă și ar fi trebuit să aibă mult mai multă credință”.

Totodată, Înaltpreasfinția Sa a stăruit asupra celor două virtuți reliefate de pericopa evanghelică citită în cadrul Sfintei Liturghii, anume: postul și rugăciunea, ca trepte, scări care conduc sufletul către învierea lui din moartea păcatului.

„Evanghelia aceasta ne învață și ne întărește în același timp că cele două arme, în afară de Sfânta Cruce, împotriva diavolului, sunt postul și rugăciunea. Acestea sunt aripile noastre către Cer. Acestea îndepărtează de la noi orice putere are vrăjmașul. Postul și rugăciunea sunt prezente în viața marilor patriarhi și profeți ai Vechiului Testament, în viața Mântuitorului, a ucenicilor Săi, a sfinților pe care noi îi cinstim. De aceea, postul și rugăciunea sunt acum, când am trecut de jumătatea postului, pentru fiecare dintre noi, îndemn către sfințenie, puterea noastră de a rămâne lângă Dumnezeu și singurele posibilități ale omului de a ieși din robia patimilor”.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a încheiat cu-

vântul de învățătură stăruind asupra vestirii Pătimirilor Mântuitorului Hristos, vestire făcută de Evanghelia de astăzi, dar și importanța participării la deniile din Săptămâna Pătimirilor:

„Tot Evanghelia pe care am ascultat-o astăzi, în afară de aceste învățături, ne mai pune înaintea Pătimirilor Mântuitorului pentru că nu peste mult timp, peste numai 14 zile, vom intra în Săptămâna Mare sau în Săptămâna Pătimirilor, atunci când vom putea să rămânem lângă Hristos, nu cum au făcut ucenicii care s-au risipit, când a fost dus în curtea arhiereului iudeu și toți s-au risipit ca niște pui de găină. De aceea, spune Mântuitorul cuvântul acesta: „Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi cum își adună cloșca puilor!” Cei care erau lângă El au fugit toți, și Petru care merge după El, și acesta se leapădă și-L lasă singur.

Noi avem această posibilitate ca în Săptămâna Mare să venim zi de zi și să rămânem lângă Domnul Hristos la slujbele care se numesc denii. Avem posibilitatea să fim lângă El atunci când Iuda Îl vinde, atunci când este prins, atunci când este palmuit, atunci când este batjocorit, când este dus de la Ana la Caiafa și la Pilat, atunci când este dat spre răstignire, și să așteptăm Învierea Lui. Să nu facem cum au făcut ucenicii Lui și să ne luăm cu treburile obișnuite! Măcar în săptămâna aceasta, cea mai sfântă din an, să o petrecem împreună cu Hristos!”

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a slujit la hramul mănăstirii din satul natal al patriarhului Justinian Marina

La sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” – Suiesti.

Mănăstirea, replică arhitecturală a Schitului Maicilor din București, a fost construită în satul natal al patriarhului Justinian Marina, fiind sfințită la împlinirea a patruzeci de ani de la mutarea în împărăția lui Dumnezeu a celui de-al treilea patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Ctitorirea mănăstirii a rămas în conștiința comunității drept un act de recunoștință și de cinstire pentru întreaga activitate misionară și pastorală a patriarhului care a luptat pentru păstrarea demnității Bisericii Ortodoxe Române, fapt pentru care la hramul mănăstirii au participat

numeroși credincioși din localitate și din împrejurimi.

În cuvântul de învățătură împărtășit obștii monahale și pelerinilor, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că în rândul sfinților sunt așezați toți cei care au mărturisit credința prin faptele cele bineplăcute lui Dumnezeu: „unii dintre ei sunt proorocii care au vestit despre

Întruparea Mântuitorului și venirea Sa în lume, alții sunt numiți patriarhi, pentru că ei sunt părinții Vechiului Testament, cei care au ținut credința cea adevărată, cei care au păstrat legământul pe care Avraam l-a făcut cu Dumnezeu. Urmează ceata ierarhilor care au slujit pe Dumnezeu și au primit acest har de la Sfinții Apostoli, har pe care

și aceștia l-au primit de la Mântuitorul Hristos. Din ceata sfinților sunt și cuvioșii, ei jertfindu-și viața prin peșteri, prin crăpăturile pământului și prin mănăstiri, trăind în postire îndelungată și în rugăciune multă. Unii dintre ei sunt mucenicii care și-au vărsat sângele pentru credința lor, așa cum este și Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”.

Chiriarhul Râmnicului a vorbit apoi despre viața

și curajul mărturisirii Sfântului Mare Mucenic Gheorghe: „acesta a fost de loc din Cezareea Capadociei, făcând parte dintr-o familie de creștini, Gherontie Stratilatul și Polihronia, în care tatăl și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, primind cununa muceniei.

Tânărul Gheorghe a mers cu mama sa în Palestina, unde a îmbrățișat cariera militară. Atunci când împăratul păgân Dioclețian a poruncit tuturor celor din împărăția sa să se închine la idoli și să mănânce cărnuri jertfite idolilor, Sfântul Gheorghe, deși era general în oastea lui, a preferat să-și mărturisească credința: nu s-a gândit la bunurile sale, nu s-a gândit la mama sa, nu s-a gândit la poziția lui socială și, pentru statornicia în credință,

a fost trimis la chinuri.

A fost chinuit în multe feluri: tras pe roată, așezat pe un pat de cuie, biciuit cu vâne de bou, iar capul i-a fost strunjit cu fier. Cu toate acestea, el nu s-a lepădat de credința sa. Atât de impresionată de credința lui a fost soția împăratului, Alexandra, încât s-a mărturisit și ea a fi creștină, iar împăratul, pe loc, a omorât-o, iar pe Sfântul Gheorghe l-a dat să-i fie tăiat capul.

Moaștele Sfântului

Mare Mucenic Gheorghe se află astăzi în Lida, cetatea unde el a mucenicit și unde a trăit mama lui. O părticică din aceste moaște se află, spre mângâierea locuitorilor acestui județ, aici, la Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Suieși, mănăstire care este o ofrandă adusă lui Dumnezeu întru pomenirea patriarhului Justinian Marina”.

Sfințind icoana hramului, Înaltpreasfinția Sa i-a încredințat pe cei prezenți că „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe s-a arătat a fi ocrotitor tuturor celor care i se închină cu credință, ocrotitor al ostașilor, fapt pentru care icoana sa a fost așezată de Sfântul Voievod Ștefan cel Mare pe steagurile de luptă”.

La final, Părintele Arhiepiscop a arătat că „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe este un exemplu de întărire în credință și îl rugăm să mijlocească prin rugăciunile sale pentru fiecare dintre noi”.

Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica a fost sărbătorit în ctitoria sa, Mănăstirea Frăsinei

Mănăstirea Frăsinei și-a sărbătorit ctitorul și ocrotitorul, pe Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului, cinstit în calendarul ortodox la 11 aprilie. La acest moment duhovnicesc, Înaltpreasfințitul Părinte Varсанufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie.

Alături de Înaltpreasfinția Sa au fost părintele stareț și părinții viețuitori ai mănăstirii.

La sărbătoare au participat credincioși și pelerini pentru care spațiul acesta reprezintă locul de comuniune a omului cu Dumnezeu.

Retrasă între munți și străjuită

de o parte și de alta de păduri seculare de frasin, sihăstria monahală păstrează rânduiala ctitorului ei, Sfântul Ierarh Calinic, de a nu se mânca carne în mănăstire, de a nu intra niciodată femei și de a se face slujbă de la miezul nopții până dimineța.

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varсанufie, în cuvântul de binecuvântare împărtășit obștii monahale și pelerinilor prezenți, a arătat că „în această săptămână, numită Săptămâna Luminată, ne amintim și pomem în fiecare dintre zile Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, Praznicul praznicelor și Sărbătoarea sărbătorilor, care,

de altfel este amintită în fiecare dintre duminici, fiindcă duminica, ziua a VIII-a sau ziua I a săptămânii, este ziua în care a înviat Domnul și ziua de odihnă pentru cei care poartă numele Său, adică se numesc creștini.

Această zi, prima a săptămânii, în care Dumnezeu a început creația sau a opta în care Dumnezeu a restabilit creația Lui, este Duminica. Pentru că în această zi a înviat Domnul, Apostolii se strângeau și săvârșeau frângerea pâinii - Sfânta Liturghie, și tot Duminica S-a pogorât Sfântul Duh peste Sfinții Apostoli.

Mântuitorul Hristos a primit cu multă smerenie, cum zice Apostolul Pavel filipenilor, „ca să ia

trup asemenea nouă, să se deșerte din slava Sa cea dumnezeiască și să pătimească pentru noi”.

A suferit, așa cum suferă fiecare dintre oameni, foame și sete, frig și zăduf, a plâns pentru prietenul Său Lazăr, însă, desăvârșit pentru neamul omenesc, a primit a fi batjocorit, osândit și bătut, scuipat, biciuit și, în cele din urmă, răstignit, pentru ca a treia zi, după ce Și-a dat sufletul pe cruce, să învieze și Învierea Lui, cum spune și Sfântul Apostol Pavel: „să se facă zălog al învierii noastre”, pentru că „dacă Hristos n-ar fi înviat, zadarnică este credința noastră și propovăduirea pe care o face”, să ne încredințeze de semnele pătimirii Sale.

Mântuitorul Hristos timp de patruzeci de zile a stat alături de oameni după Învierea Sa și S-a arătat ucenicilor în foisorul Cinei celei de Taină, mai întâi atunci când nu era Toma, apoi, la o săptămână, când era și Toma și l-a îndemnat după cuvintele sale, pentru că acela spusese: „De nu voi pune mâna mea în coasta Sa și degetele mele în semnul cuiei, în palmele Sale, nu voi crede”. Mântuitorul după ce-l încredințează pe Toma, le spune ucenicilor: „Fericiți cei ce au crezut fără să vadă”.

Mântuitorul S-a arătat mironosițelor, Mariei Magdalena, atunci

când era în grădina unde se afla mormântul în care fusese îngropat și pe care îl dăduse Iosif din Arimateea. Aceasta a mers și le-a spus ucenicilor așa cum i-a poruncit Hristos și, când au auzit ucenicii, Ioan – ucenicul cel mai iubit – și Petru – cel mai fervent dintre ei –, au mers, au alergat la mormânt. Ioan fiind mai tânăr a ajuns înainte însă i-a fost teamă să intre în mormânt și atunci a intrat Petru, care a găsit giulgiurile desfăcute. Îngerul Domnului le-a zis: „Căutați pe Iisus, nu este aici, a înviat”.

Mântuitorul S-a arătat și la doi ucenici dintre cei șaptezeci, Luca și Cleopa, atunci când aceștia călătoreau spre Emaus și vorbeau între ei despre lucrurile care se întâmplaseră cu Domnul Iisus Hristos. Luca este cel care avea să scrie Evanghelia și avea să scrie cartea Faptele Apostolilor. S-a arătat ucenicilor la Marea Galileii și, spun Dumnezeieștile Scripturi, S-a arătat până la Înălțare ca la cinci sute de oameni.

În această zi din Săptămâna Luminată în Biserica Ortodoxă Română se face pomenirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului.

Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica este cel mai mare sfânt pe care l-a dat neamul românesc. El s-a născut, undeva, lângă Biserica Sfântul Visarion din București și la

vârsta de douăzeci de ani a intrat ca frate la Mănăstirea Cernica.

Datorită calităților sale extraordinare, întreaga obște l-a ales ca să fie starețul Cernicăi. Pe când era stareț, Sfântul Calinic a avut o vedenie în care i s-au arătat Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și starețul Gheorghe - cel care este așezat și el în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, fiind serbat în ziua de 3 decembrie - care i-au poruncit să construiască o biserică nouă și căruia să-i pună hramul Sfântul Gheorghe.

A împlinit Sfântul Calinic porunca lor, însă, murind mitropolitul Țării Românești, i s-a propus să fie mitropolit, iar el a refuzat. Nu a refuzat însă să vină și să cârmuiască Biserica lui Hristos aici, în Episcopia Râmnicului Noului Severin.

Centrul Eparhial suferise din pricina unui incendiu care distrusese atât catedrala, reședința dar și aproape jumătate din oraș.

După ce a fost instalat, deși locuia la Craiova, a început să reconstruiască Episcopia, a construit Seminarul pe care l-a așezat sub ocrotirea Sfântului Nicolae, a reconstruit biserica episcopiei, însă inima sa a fost în acest loc de sihăstrie, pe care l-a vizitat și unde avea să viețuiască și fratele său, Acachie. A înnoit mănăstirea cu această biserică și incintă pe care o vedem și în ziua de astăzi.

Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului, este un mare făcător de minuni, unele minuni fiind săvârșite încă din timpul vieții. A fost foarte apropiat de unul dintre ucenicii săi, Sfântul Irodion de la Lainici. După ce a trecut din viața aceasta, în anul 1955, Patriarhul Justinian, care era vâlcean după locul nașterii sale, a propus Sfântului Sinod trecerea sa în rândul sfinților. Sfântul Sinod a făcut prima canonizare din istoria Bisericii Ortodoxe Române, canonizarea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica. Moaștele sale au fost scoase din cripta pridvorului Bisericii Sfântul Gheorghe, pe care

o construisese la Cernica, și au fost așezate într-o raclă, pentru ca o părticică din ele să fie dăruită și acestei mănăstiri.

Ei bine, la sfintele sale moaște aleargă mulțime multă de bolnavi, de demonizați care primesc vindecare de la Dumnezeu.

Sunt multe femei care au cerut ajutorul Sfântului Calinic pentru nașterea de prunci și au avut copii. Harul lui Dumnezeu lucrează prin cinstitele lui moaște și, de aceea, el a fost ales ca ocrotitor al acestei Eparhii.

Îl rugăm pe Sfântul Ierarh Calinic să mijlocească pe lângă Domnul nostru Iisus Hristos, Cel înviat a treia zi din morți, atât pentru mănăstirea de aici, cât și pentru Eparhia aceasta, pentru cei care locuiesc în aceste locuri binecuvântate de Dumnezeu, ca Dumnezeu să coboare peste ei harul Său, să-i păzească de toată întâmplarea cea rea, să împlinească toate rugăciunile pe care le înalță la Tronul lui Dumnezeu și Cel în Treime slăvit și să ne aibă pe fiecare dintre noi în paza sa”.

Slujire arhierească la hramul Mănăstirii Antim

La sărbătoarea Izvorul Tămăduirii, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie și Slujba Aghiasmei mici la Mănăstirea Antim din municipiul Râmnicu-Vâlcea, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi.

Praznicul Izvorul Tămăduirii reprezintă și unul dintre hramurile bisericii mănăstirii, iar sărbătoarea din anul acesta a fost binecuvântată prin prezența și slujirea Părintelui Arhiepiscop.

În cuvântul de învățătură adresat părinților slujitori și pelerinilor, Înaltpreasfinția Sa a precizat că „toate zilele Săptămânii Luminate sunt pentru noi ca o singură zi pascală, iar în Vinerea Luminată se săvârșește slujba specială a Sfințirii apei spre a ne sfinți spațiul în care trăim dar și viața noastră. După cele două praznice mari care fac început și desăvârșire lucrării de mântuire a Domnului nostru Iisus Hristos, a rânduit Biserica să se așeze o sărbătoare în cinstea Maicii Domnului. Prin ea, Cerul S-a pogorât pe pământ, devenind

ușa prin care Mesia a venit în lume, chivotul cel sfânt în care, așa cum arată dumnezeieștii Părinți, ca de porfiră S-a țesut Trupul Domnului nostru Iisus Hristos. Dacă după Nașterea Domnului, următoarea zi este sărbătoarea Soborului Maicii Domnului, iată că, la câteva zile după Sărbătoarea Învierii Domnului, în vinerea Săptămânii Luminate, facem pomenirea unei sărbători care s-a statornicit încă din secolele al IV-lea și al V-lea, Izvorul Tămăduirii. Această sărbătoare a luat naștere în urma unei minuni

a Maicii Domnului care este izvorul bunătății și al milostivirii pentru toți cei care îi cer ajutorul. De aceea, Maica Domnului este icoana Bisericii lui Hristos, spital de vindecare de boli sufletești și trupești.

În Canonul sărbătorii, se arată că minunile izvorului Maicii Domnului sunt „cu adevărat mai multe decât nisipul și decât picăturile ploilor care neîncetat curg din belșug peste tot pământul, tămăduind degrab pe tot cel ce zace de grea boală”.

Chiriarhul Râmnicului a relatat minunea descoperirii izvorului cu apă tămăduitoare de către împăratul Leon, înainte de a ajunge pe tronul Imperiului Bizantin, precum și cinstirea acordată în cursul istoriei aceluia spațiu binecuvântat de către Milostivul Dumnezeu: „Din izvorul cu apă tămăduitoare s-au vindecat împărați și dregători imperiali, dar și mulțime de oameni simpli care și-au așezat nădejdea redobândirii sănătății trupești în ocrotirea și mângâierea Maicii Domnului. Așa s-a vindecat și împăratul Justinian care, drept mulțumire, a ridicat o nouă biserică în secolul al șaselea, iar mai târziu, tot în urma unei vindecări, biserica a fost reconstruită de către împăratul Andronic. Minunile săvârșite la acest izvor cu apă tămăduitoare au continuat și în perioada în care

cetatea Constantinopolului era asediată, apoi până în zilele noastre, întrucât numeroși creștini aduc mărturii despre puterea tămăduitoare a acelor ape”.

„Să-L rugăm pe Preabunul Dumnezeu și pe Preacurata Sa Maică să ne aibă în paza lor totdeauna, să ne întărească în credință, să dea vindecare sufletelor și trupurilor noastre”.

După Sfânta Liturghie, Părintele Arhiepiscop a săvârșit slujba de sfințire a Aghiasmei mici, la finalul căreia a subliniat că apa sfințită lucrează în multe feluri, după cum ne încredințăm din ectenia și rugăciunea sfințirii.

„Dacă ne vedem doar pe noi înșine, rămânem insensibili la durerea celui de lângă noi”, a spus IPS Părinte Varsanufie la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci

În cuvântul de învățătură rostit duminică, 29 aprilie, la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci și Sfânta Maria Egipteanca din localitatea Budești, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a îndemnat credincioșii, explicând pericopa Evangheliei care s-a citit la Sfânta Liturghie, să fie atenți și la suferința aproapelui, făcând lucrătoare iubirea pe care Dumnezeu a sădit-o în inimile acestora.

„Slăbănogul de la scăldătoarea Vitezda se plânga că nu are om care să-l arunce în scăldătoare spre a primi vindecare. Și noi, cei de astăzi, de prea multe ori ne plângem că nu avem aproapele lângă noi, că s-au îndepărtat oamenii unii de alții, uitând că dacă vrem să primim dragoste, trebuie să oferim dragoste. Dacă viața noastră este o mărturie a iubirii lui Dumnezeu față de noi, dacă Îl lăsăm pe Hristos să Se vadă în fiecare lucrare a noastră, atunci este imposibil să nu primim ajutorul

lui Dumnezeu și prin oameni.

De prea multe ori însă, rămânem închiși în noi înșine, izolați în egoismul nostru, încât nu mai vedem suferința și necazul celui de lângă noi. Dacă ne vedem doar pe noi înșine, doar necazurile și durerile noastre, plângându-ne că nu suntem ajutați în dureri și mângâiați în suferință, rămânem insensibili la durerea celui de lângă noi. Iubirea presupune jefă, presupune renunțare, presupune lepădare de sinele propriu”.

Înaltpreasfinția Sa a arătat că lipsa iubirii este cea care ne îndepărtează unii de alții, făcându-ne să nu ne mai pese deloc de celălalt. „Cuviosul Cleopa de la Mănăstirea Sihăstria povestește într-o carte a sa, cum, pe când era tânăr și păștea oile mănăstirii, s-a întâlnit cu un pustnic pe care l-a întrebat când va fi sfârșitul lumii. Acesta i-a răspuns că sfârșitul va veni atunci când nu va mai exista cărare de la vecin la vecin. Iată, că în vremurile în care trăim s-au împuținat tot mai mult căările dintre noi! Nu ne mai cercetăm unii pe alții, rămânând într-o însingurare înfricoșătoare. Nu mai suntem oameni pentru semenii noștri. Nu mai găsim cuvânt bun pentru nimeni, preocupându-ne doar de binele nostru”.

În omilia pe care a rostit-o la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci, Înaltpreasfințitul Părinte

Varsanufie a accentuat și pericolul în care trăiesc copiii de astăzi.

„Ne creștem copiii, uitând să le împărtășim iubirea părintească așa cum se cuvine. Copiii noștri nu au nevoie de banii, după care alergăm de dimineața până seara, nu au nevoie de confortul și viața comodă pe care încercăm să le-o oferim ca părinți. Ei au nevoie de mult mai mult, de ceva mult mai prețios: au nevoie de iubirea noastră jertfelnică. Au nevoie să fim lângă ei, au nevoie de cuvântul nostru bun, au nevoie de mângâierea noastră părintească. Trebuie să facem tot posibilul să le oferim copiilor noștri comuniunea familială pe care suntem datori să le-o împărtășim și nu să fim plecați mereu de lângă ei, în roboteala noastră zilnică. De prea multe ori, plecăm departe de aceștia, în străinătate, lăsându-i izolați, fără dragostea părintească, fără sfat și mângâiere. Îi lăsăm acasă, crezând că le vom asigura fericirea prin ceea ce agonisim pe unde mergem, însă când ne întoarcem la ei, de prea multe ori, îi găsim mutilați de lipsa iubirii părintești. Copiii

noștri au nevoie mai mult de iubirea părintească, decât de banii părinților”.

Încheind omilia, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat credincioșilor unde trebuie să căutăm omul de care avem nevoie spre însănătoșirea noastră: „Atunci când ești în dez-nădejde, atunci când nu mai ai nicio speranță că vei găsi ajutorul de care ai nevoie, atunci să iei aminte la cuvintele pe care le-a rostit Pilat în timpul pătimirilor Mântuitorului Hristos, probabil fără să sesizeze importanța acestora: „Iată omul!”. Iată omul pe care îl cauți, iată ajutorul de care ai nevoie. El este Omul Adevărat și Dumnezeu Adevărat, Singurul Care nu te va dezamăgi vreodată. Puneți-vă întreaga voastră viață în mâna lui Dumnezeu și bine vă va fi”.

După Sfânta Liturghie, Înaltpreasfinția Sa a binecuvântat și începerea lucrărilor la construirea chiliilor mănăstirii.

Înaltpreasfințitul Varsanufie a săvârșit slujba parastasului pentru Arhiepiscopul Gherasim Cristea

Sâmbătă, 31 martie, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala Arhiepiscopală *Sfântul Nicolae*, la finalul căreia a săvârșit slujba parastasului pentru Arhiepiscopul Gherasim Cristea.

În cuvântul împărtășit preoților, monahilor, manahiilor și credincioșilor prezenți, Chiriarhul Râmnicului a precizat că momentul de pomenire îi adună în împreună rugăciune pe toți fiii duhovnicești ai Arhiepiscopiei Râmnicului, fapt pentru care a subliniat Înaltpreasfinția Sa că „am făcut astăzi chemare tuturor celor care l-au îndrăgit și l-au iubit pe Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Gherasim.

Unii au fost hirotoniți de către Înaltpreasfinția Sa, alții au fost așezați în diferite demnități, iar alții, ajutați pur și simplu de cel care a fost Păstor al Râmnicului

timp de 30 de ani.

S-au scurs patru ani de când Dumnezeu l-a chemat în împărăția Sa cea cerească. Cu multă acrivie duhovnicească și cu multă râvnă față de Dumnezeu, Părintele Arhiepiscop Gherasim a fost pregătit pentru această întâlnire, aproape toată viața.

S-a născut nu departe de localitatea unde se spune că s-ar fi născut voievodul reîntregirii,

Mihai Viteazul și, de tânăr, a hotărât să-și închine viața lui Dumnezeu. Pentru aceasta a bătut la porțile Mănăstirii Cernica unde, remarcat fiind pentru iscuțimea minții, a fost înscris la cursurile Seminarului Teologic Monahal. Printre colegii generației sale s-au aflat personalități distinse ale Bisericii Ortodoxe Române, dintre care amintim pe vrednicul de pomenire patriarh Teoctist,

episcopul Eftimie Luca, părintele Petroniu Tănase, fostul stareț al Mănăstirii Prodromu, părintele Grigorie Băbuș, bibliotecarul și custodele Bibliotecii Sfântului Sinod.

La Mănăstirea Cernica s-a așezat sub binecuvântarea Sfântului Ierarh Calinic, căruia i-a putut cunoaște îndeaproape activitatea duhovnicească, culturală și ctitoricească. Putem spune despre Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim că a fost un ierarh iubit de Dumnezeu și de sfinții Lui. Toți cei pe care i-a cinstit, până a ajunge la Râmnic, au fost regăsiți aici. În lavra de la Cernica a Sfântului Calinic, Episcopul Râmnicului, și-a început călătoria duhovnicească a chipului îngeresc, pentru ca mai apoi să slujească la Mănăstirea Antim, ctitoria unui alt sfânt ierarh al Râmnicului, Sfântul Antim Ivireanul. Rânduit în slujirea de stareț al Mănăstirii Căldărușani, a reînnoit-o pe aceasta din temelii, readucând-o la fumusețea pe care i-o oferise binecredinciosul voievod Matei Basarab.

De la Mănăstirea Căldărușani a fost chemat să slujească în demnitatea de Arhiepiscop Vicar al Episcopiei Dunării de Jos, revenind alături de profesorul său, episcopul Chesarie Păunescu. Odată cu noua slujire au început și mari provocări.

Din rânduiala lui Dumnezeu, în urma unei ploi torențiale s-au descoperit ruinele unei basilici în care fuseseră așezate moaștele sfinților Zotic, Atal, Camasie și Filip. Înaltpreasfinția Sa, cu mult curaj, a dus sfintele moaște la Mănăstirea Cocos, așezându-le într-o raclă, iar ulterior au început să fie cinstite de către credincioși și nu s-au mai luat de acolo.

Din Dobrogea a fost adus Arhiepiscop Vicar la Râmnic, spre a sta alături de Preasfințitul Părinte

Iosif Gafton. În vremea aceea, episcopia aceasta avea în jurisdicția ei mai multe județe: Vâlcea, Argeș, Olt și Teleorman. Această jurisdicție a fost câmpul pe care l-a arat, pe care l-a răsădit vrednicul nostru arhiepiscop și arhipăstor, Gherasim Cristea.

Nu există mănăstire în această eparhie care să nu-l pomenească în rândul ctitorilor. Unele mănăstiri au trebuit reînființate, pentru că fuseseră transformate de către autoritățile comuniste fie în cămine de

bătrâni, fie în silozuri sau ospicii, cum se întâmplase la mănăstirile Bistrița, Mamu, Bradu ori Sărăcinești.

Nici celelalte mănăstiri, apreciate a fi adevărate „perle ale Ortodoxiei românești”, nu se aflau într-o situație foarte bună. Pentru fiecare s-a

îngrijit de restaurarea picturii, de consolidare, dar și de reînvierea vieții monahale după ce mai înainte fuseseră pustiite. De aceea, poate fi caracterizat ca fiind un mare ctitor.

Atât de mult a stăruit ca moaștele Sfântului Constantin Brâncoveanu să fie scoase din mormânt și așezate părticele și la Mănăstirea Hurezi, încât visul său s-a împlinit.

Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim a știut să fie și un mare prieten. A fost un mare prieten pentru ierarhii Sfântului Sinod. Pentru cei tineri a fost ca un părinte, ghid, care știa să-i mângâie pe cei care se aflau în întristări, știind însă să se și bucure cu cei care se aflau în aniversări, dar și să ofere sfat, fie aici, fie la București.

În această zi nu facem numai pomenirea lui, nu ne aducem doar aminte de el, ci îi și cerem ajutorul să mijlocească înaintea lui Dumnezeu pentru preoți și pentru cei care trăiesc în acest tărâm”.

Părintele Petre I. David comemorat în satul natal

În ziua de 25 aprilie, în Arhiepiscopia Râmnicului a debutat Simpozionul Internațional de Misiologie „Arhid. Prof. Univ. Dr. Petre I. David”.

În cadrul simpozionului s-au desfășurat o serie de activități științifice și cultural-duhovnicești care au început la Parohia Fometești, din Protopopiatul Horezu, unde, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, a fost ridicată o cruce comemorativă pentru părintele profesor.

Înaltpreasfinția Sa, înconjurat de profesorii de misiologie din țară, de părintele prototiereu, de preoții care s-au bucu-

rat în perioada studiilor de îndrumarea părintelui profesor, a săvârșit slujba parastasului

în biserica căreia părintele i-a devenit ctitor.

Pr. Conf. Univ. Dr. Habil David Pestroiș de la Facultatea Justinian Patriarhul din București, ucenic și continuator la catedra de misiologie, a evocat personalitatea părintelui Arhid.

Prof. Univ. Dr. Petre I. David, arătând că: „îl pomenim pe ctitorul acestui sfânt locaș și ctitorul sufletelor noastre, părintele profesor Petre I. David.

A zidit această preafrumoasă biserică prin întreaga sa osteneală și a zidit generații de teologi, între care și smeritele noastre nevoițe, ucenici ai părintelui, care continuăm lucrarea misionară pe care a început-o, sădind în sufletele noastre dragostea față de Sfânta Biserică, dragostea pentru apărarea și promovarea credinței strămoșești, pentru cultura neamului și pentru valorile acestui popor și ale acestei țări.

Ne-am adunat și trebuie să-i mulțumim cu recunoștință Înl-

preasfințitului Părinte Varsanufie, din inițiativa căruia se face această reuniune care va urma și se va continua cu un simpozion.

Părintele Petre I. David avea un fler și o capacitate teribilă de a vedea în oameni.

A fost o fire plină de exuberanță, plină de dinamism, a ars ca o candelă pentru Biserică și pentru neam. Era prezent în facultatea noastră din București de dimineața până seara târziu.

Când s-au înființat celelalte facultăți, după 1989, a fost primul care a alergat să predea disciplina Îndrumări misionare și la aceste facultăți, încât își rezervase câte o zi a săptămânii în care le vizita pe toate și, bineînțeles, își rezervase și pentru cetatea sa de suflet din București unde se întâlnea cu doctoranzii. Era plin de vervă, plin de inițiativă, plin de umor. Părintele a fost o voce limpede care ne cheamă să avem acest curaj al mărturisirii prin întreaga noastră ființă.

Sperăm să-i fim următori și să ducem mai departe ceea ce dânsul ne-a învățat și să căutăm

ca și noi să ctitorim în sufletele ucenicilor noștri aceste învățături pe care le-am primit de la dascălul nostru iubit”.

După slujba de pomenire, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a propus participanților o dezbatere privitoare la rolul misionar al bisericilor de graniță și al mănăstirilor din Oltenia de sub munte pentru apărarea Otodoxiei în secolele XVII și XVIII, dezbatere ce a avut loc la Biserica *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului* (Biserica Potecașilor) din Slătioara și Mănăstirea Hurezi.

Simpozionul Internațional de Misiologie „Arhid. Prof. Univ. Dr. Petre I. David”

Cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopia Râmnicului a organizat în zilele de 25-26 aprilie 2018 Simpozionul Internațional de Misiologie „Arhid. Prof. Univ. Dr. Petre I. David”. Prima ediție a acestui simpozion, moderată de către Pr. Conf. Univ. Dr. Habil David Pestroiu, a propus dezbaterii tema „Sfânta Cruce și unitatea de credință”, temă prezentată de către profesori de misiologie și cercetători din țară și străinătate.

Joi, 26 aprilie, la Sala Iosif Episcopul a Casei Sfântul Ierarh Calinic au avut loc sesiunile științifice. În cadrul primei sesiuni, Părintele Arhiepiscop a împărtășit participanților comunicarea *Sfânta Cruce – stâlp al unității Bisericii dreptmăritoare*, subliniind că „prin

cele două axe ale sale, orizontală și verticală, Sfânta Cruce ne arată în mod vizibil că jertfa Mântuitorului Iisus Hristos le cuprinde și le unește pe toate în ea, atât pe cele cerești cu cele pământești,

pe Dumnezeu cu oamenii, cât și pe om cu semenii săi, adunându-i în singura realitate care transcede lumea: „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat.

Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus” (Galateni, III, 26-28).

În Biserică se realizează unitatea credincioșilor întru Hristos Domnul, unitate care este icoană a unității depline dintre Persoanele Sfintei Treimi: „Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei” (Ioan XVII, 10)”.

Prezența conferențiarilor și a participanților a fost apreciată de către domnul Florian Marin, Prefectul Județului Vâlcea, de către reprezentanții Consiliului Județean Vâlcea și ai altor instituții administrative și de cultură.

Simpozionul a fost moderat de către Pr. Conf. Univ. Dr. David Pestroiu, de la Facultatea de Teologie Justinian Patriarhul din București, care a susținut și comunicarea „Crucea – axis mundi. Evaluare misiologică a semnificației Sfintei Cruci, din perspectivă confesională comparativă”.

Din rândul comunicărilor susținute pot fi amintite:

- Pr. Conf. Univ. Dr. Radu Petre Mureșan, Universitatea din București, „Misiunea creștină în România Nouă. Omagiu Profesorului Vasile Ispir (1886-1947)”;
- Pr. Prof. Dr. Aurel Pavel, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, „Fundamente teologice ale unității creștine”;
- Pr. Prof. Dr. Habil. Nicu Dumitrașcu, Uni-

versitatea din Oradea, „Crucea poporului român și/sau negarea/minimalizarea continuității și consecvenței sale religioase”;

- Arhid. Conf. Univ. Dr. Gelu Călina, Universitatea din Craiova, „Misiologie și eclesiologie în teologia ortodoxă actuală”;

- Pr. Lector Univ. Dr. Octavian Solomon, Academia Teologică din Chișinău, Republica Moldova, „Crucea – misiune și scut în fața prozelitismului, pe muchie de țară”;

- Prof. Dr. Nicolae Zagnat, Academia Teologică din Chișinău, Republica Moldova, „Cruce și mărturie de credință – misiunea Bisericii Ortodoxe Ruse în perioada sovietică”;

- Prof. Dr. Emanuela Pestroiu, București, „Semnificațiile motivului crucii în poezia lui Lucian Blaga”;

- Dr. Adrian Nicolae Petcu, Cercetător CNSAS, „Misiunea Bisericii în timpul regimului comunist”.

Simpozionul a reafirmat vocația misionară a Bisericii și jertfelnicia slujitorilor care, mărturisindu-și credința prin cuvânt și faptă, au apărut în permanență ortodoxia, însă, totodată, a creionat modele de atitudine creștină în raportul dintre toleranță și misiune în cadrul societății contemporane.

Sfânta Cruce – stâlp al unității Bisericii dreptmăritoare

Cuvântul
Înaltpreasfințitului Părinte
Arhiepiscop Varsanufie
adresat participanților la
Simpozionul Internațional
„Arhid. Prof. Univ. Dr. Petre I.
David”

Teologia patristică în integralitatea sa dezvoltă în nenumărate pagini adevărul că Biserica, ce ia ființă istoric la Cincizecime, prin extinderea în Apostoli și în primii credincioși a Trupului Mântuitorului Hristos pnevmatizat, are temelia pusă în Persoana Mântuitorului Hristos, prin Înomenirea, Răstignirea, Învierea și Înălțarea Sa, așa cum Sfântul Apostol Pavel întărește în *Epistola către Efeseni*: „Și toate le-a supus sub picioarele Lui și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, Care este trupul Lui, plinirea Celui ce plinește toate întru toți” (*Efeseni* I, 22-23).

Nu se poate identifica întemeierea Bisericii într-un act singular din lucrarea mântuitoare a Domnului Hristos.

Sfinții Părinți prezintă în scri-

erile lor realitatea existenței Bisericii dinainte de Înomenirea Fiului lui Dumnezeu. Sfântul Evanghelist Ioan vorbește în *Apocalipsă* de «Mielul junghiat de la întemeierea lumii» (*Apocalipsa* XIII, 8), întreaga creație fiind rod al iubirii jertfelnice.

Sfântul Maxim Mărturisitorul aprofundează aceste coordonate ale teologiei patristice, arătând că Biserica este „chip și icoană a întregului cosmos constituit din ființe văzute și nevăzute, având aceeași unitate și distincție ca și el”. Mai mult decât atât, spune același Sfânt Părinte, „Sfânta Biserică este, așadar, tip și icoană a lui Dumnezeu. Căci unirea neamestecată pe care o întreține Acela, prin puterea și înțelepciunea Lui infinite, între diferitele ființe ale celor ce sunt, legându-le ca un Făcător în chip

suprem cu Sine, o realizează și ea, legând în chip unitar pe credincioși întreolaltă prin harul și chemarea unică a credinței, pe cei activi și virtuoși prin identitatea voinții, iar pe cei contemplativi și gnostici prin acordul nesfășiat și nedivizat al cugetului”.

În cele ce urmează, vom aprofunda învățătura patristică a Bisericii dreptmăritoare despre Sfânta Cruce și Jertfa Mântuitorului Hristos ca stâlp al unității Bisericii.

Însăși așezarea Sfintei Cruci pe turla bisericii, în locul cel mai de sus al ei, demonstrează importanța acesteia și a Jertfei Domnului Hristos în eclesiologia ortodoxă. Importanța ei este arătată și de Sinaxarul Sâmbetei celei Mari, spunând: „Căci, după cum la întâia facere a lumii,

Dumnezeu, săvârșind toate lucrurile, și în urmă, în ziua a șasea, a creat pe om, făptura cea mai de seamă, iar în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrurile Lui și a sfințit ziua, numind-o Sâmbătă, care se tâlcuiește odihnă, tot așa și la facerea lumii celei spirituale, săvârșind toate în chipul cel mai bun, în ziua a șasea a creat din nou pe omul stricat și, înnoindu-l iarăși prin Crucea cea de viață purtătoare, S-a odihnit încă o dată cu o odihnă desăvârșită, de toate lucrurile Lui, dătătoare de viață și mântuitoare. Cuvântul lui Dumnezeu a stat cu trupul în mormânt, iar cu sufletul Lui curat și dumnezeiesc Se pogoară și în iad. Sufletul a fost despărțit prin moarte de trup și l-a dat în mâinile Tatălui. Tot Tatălui I-a dat și propriul Său sânge, fără să-I fie cerut; iar sângele Lui a fost preț de răscumpărare pentru noi. Sufletul Domnului n-a fost ținut în iad ca sufletele celorlalți sfinți. Cum putea, oare, să fie ținut, odată ce n-avea asupra Lui, ca ceilalți drepti, nimic din păcatul strămoșesc? Dar nici dușmanul nostru, diavolul, n-a luat sângele prin care am fost răscumparați, cu toate că noi eram în stăpânirea lui. Cum putea, oare, să ia sângele Lui din altă parte decât de la Dumnezeu? Dar, oare, tâlharul de diavol putea să-L ia chiar pe Dumnezeu? Domnul nostru Iisus Hristos a locuit truște în mormânt și cu Dumnezeirea, care era strâns unită cu trupul”.

Crucea este astfel singura cale de intrare în comuniunea Bisericii ca pregustare a celei din Împărăția lui Dumnezeu: „Bucură-te, Cruce purtătoare de viață, raiule cel preafumos al Bisericii, pomul nestrucăciunii”.

Prin Jerfa Mântuitorului Hristos pe Cruce se restabilește starea de comuniune dintre Dumnezeu și om.

Biserica este astfel locul reînălțării omului cu Dumnezeu,

al unității dintre cele de sus cu cele de jos: „Să laude cu un glas cerul și pământul, că pusă este înaintea tuturor preafericita Cruce, pe care fiind pironit truște, Hristos S-a sfârșit”.

Cu cât e omul mai apropiat de Dumnezeu, cu atât el este mai apropiat de semenii lui; cu cât e mai îndepărtat de El, cu atât stă într-o sciziune tot mai profundă și cu aproapele. Doar Hristos Cel Înviat îi poate ține pe credincioși să rămână neabătuți în „unitatea Duhului într-o legătură păcii” (Efeseni IV, 3).

În acest sens, Părintele Dumitru Stăniloae accentua faptul că „Hristos Se extinde cu Trupul Său jerfit și înviat în noi, ca să ne unească și să ne facă asemenea Lui, umplându-ne de aceeași iubire a Lui față de Dumnezeu Tatăl și de a lui Dumnezeu Tatăl față de El, care este în El. Dar aceasta e Biserica. Și Biserica fiind umplută de această iubire, ea înseamnă și unitatea iubitoare între membrii ei”. Toată teologia patristică a Bisericii noastre socotește că Trupul Cel Răstignit și Înviat al lui Hristos este temelia adevărată a unității Bisericii: „Crucea înălțându-se, toată făptura îndeamnă a lăuda preacurată Patima Celui Ce S-a înălțat pe dânsa; căci într-o aceasta, ucigând pe cel ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorâți i-a înviat și i-a înfrumusețat, și în ceruri a locui i-a învrednicit, ca un milostiv, pentru mulțimea bunătății Sale. Pentru aceea, bucurându-ne, să înălțăm numele Lui și să mărim sfințenia Lui cea preafinală”.

Prin Învierea Mântuitorului Hristos, Răstignirea nu mai este un eveniment al trecutului, ci puterea Învierii din morți devine putere a Crucii, după mărturia Apostolului neamurilor: „Și printr-Însul toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace

prin El, prin sângele Crucii Sale” (Coloseni I, 20).

Unitatea credincioșilor în Trupul lui Hristos este descoperită în *Rugăciunea Arhierească*, dinaintea pătimirii Domnului nostru Iisus Hristos pe Cruce, făcându-ne să înțelegem în mod clar legătura dintre Sfânta Cruce și unitatea Bisericii: „Pentru ei Eu Mă sfințesc pe Mine Însumi, ca și ei să fie sfințiți într-o adevăr. Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine, prin cuvântul lor, Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, într-o Mine și Eu într-o Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan XVII, 19-21). Unitatea Persoanelor treimice nu este doar model al unității eclesiale ci izvorul infinit din care se adapă unitatea ființială a Bisericii. „Iubirea adevărată nu poate să existe ca lucrare sau realizare omenească; poate însă exista ca rod al părtășiei de iubire dumnezeiască, iar părtășia aceasta este cu puțință în Biserică, unde credincioșii se aduc pe ei înșiși lui Hristos și unde în toți credincioșii există Hristos Cel Unul” și nedespărțit: „Pe toți credincioșii trebuie să-i vedem, noi, credincioșii, ca pe unul, și în fiecare dintre ei să vedem pe Hristos”.

Prin cele două axe ale sale, orizontală și verticală, Sfânta Cruce ne arată în mod vizibil că jertfa Mântuitorului Iisus Hristos le cuprinde și le unește pe toate în ea, atât pe cele cerești cu cele pământești, pe Dumnezeu cu oamenii, cât și pe om cu semenii săi, adunându-i în singura realitate din lumea aceasta care transcede lumea: „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este

parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus" (*Galateni*, III, 26-28).

Sfântul Iustin Popovici accentuează această realitate a Bisericii, scriind: „Scopul ei este suprarational, ecumenic, panuman: acela de a uni în Hristos pe toți oamenii, pe toți, fără excepții pe motiv de naționalitate, seminție sau clasă socială”.

În Biserică se realizează unitatea credincioșilor întru Hristos Domnul, unitate care este icoană a unității depline dintre Persoanele Sfintei Treimi: „Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei” (*Ioan* XVII, 10).

Misiunea Bisericii este „de a întări mădularele ei în nemurire și veșnicie, făcându-le părtașe firii lui Dumnezeu”. Prin Jertfa Sa „ne-a hărăzit mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi, scăpând de stricăciunea poftelor celei din lume” (*II Petru* I, 4).

În Biserică, înțâietatea este a jertfei, a răstignirii și a slujirii, după modelul Mântuitorului Hristos răstignit pe Cruce: „ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă. Că și Fiul Omului n-a venit ca să I Se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți” (*Marcu* X, 43-45). Lumea nu suferă pe oamenii purtători de Hristos, așa cum nu L-au suferit nici pe Hristos, iar acest fapt se întâmplă pentru că aceștia nu sunt din lume. Ei sunt în lume, dar nu din lume: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște” (*Ioan* XV, 19). Lumea este o jertfă continuă pentru Hristos, după cum și pentru cei ce viețuiesc în Hristos, adică se fac pe ei înșiși Biserici vii: „Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfânt în Domnul, în Care voi împreună sunteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh” (*Efesenii* II, 20-22).

Sfântul Chiril al Alexandriei, comentând textul scripturistic cuprins în Evanghelia după Ioan, mărturisește că: „Suntem păstrați în existență, alipiți de El și păzind sfânta poruncă dată nouă, silindu-ne să păstrăm binele nobleței dobândite, adică să nu supărăm pe Duhul cel Sfânt sălășluit în noi, prin Care se înțelege că locuiește în noi Dumnezeu”. În acest sens, Crucea Domnului devine pentru creștin putere de a restabili comuniunea pierdută. Părintele Dumitru Stăniloae sesizează că: „În felul acesta, crucea lui

Hristos e așezată în Biserică ca într-un paradis restabilit, sau ca un început de restabilire a lui. Din ea învățăm și luăm putere să ne comportăm față de natură nu ca unii ce ne lăsăm ispitiți de plăcerile ce pot fi oferite sensibilității noastre trupesti ieșite de sub puterea spiritului, ci ca unii ce facem efortul să ne întărim spiritul în contact cu ea, într-o continuă transcendere spre Dumnezeu, chiar dacă acest efort e împreunat cu nu puțină suferință”. Astfel, monahismul devine expresia cea mai vie, cea mai autentică, a unității Bisericii prin Crucea Domnului și ca urmare a îndemnului Mântuitorului Hristos: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (*Marcu* VIII, 34).

Sfântul Atanasie cel Mare fundamentează într-una dintre scrierile sale învățătura despre unitatea Bisericii, spunând: „Deci Se pune ca temelie după umanitate, ca și noi să putem fi clădiți pe El ca pietre prețioase și să ne facem templu al Duhului ce locuiește întru noi” (*II Corinteni* XVI, 16). Și precum El este temelia, iar noi pietre prețioase clădite pe El, așa El este iarăși via, iar noi mlădițele, unite nu după ființa dumnezeirii, căci aceasta este cu neputință, ci după umanitate. Căci mlădițele trebuie să fie asemănătoare viei, așa cum noi suntem asemănători Lui după trup [...]. Căci așa se pune temelie pentru noi, primind ale noastre, pentru ca noi, fiind contrupesti și articulându-ne, și legându-ne cu El prin asemănarea trupului «să ajungem la starea bărbatului desăvârșit» (*Efesenii* IV, 13) și să rămânem nemuritori și nestricăcioși”.

Unitatea Bisericii are o importanță deosebită în cadrul teologiei ortodoxe întrucât numai prin aceasta opera mântuitoare a Domnului Hristos își împlinește menirea, adică de a ne aduna pe toți întru iubirea Tatălui: „Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi; rămâneți întru iubirea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui” (*Ioan* XV, 9-10). Doar ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu presupune rămânerea în unitatea Bisericii, ascultare a cărui model veșnic este ascultarea Fiului de Tatăl: „Nu caut la voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis” (*Ioan* V, 30).

† VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

Simpozionul Național „Contextul intern și internațional al înfăptuirii idealului național în anul 1918”

Sala Iosif Episcopul a Casei Sfântul Ierarh Calinic din cadrul Centrului Eparhial a găzduit în data de 7 martie, Simpozionul Național „Contextul intern și internațional al înfăptuirii idealului național în anul 1918”. Evenimentul cultural-istoric s-a desfășurat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, fiind organizat de către Arhiepiscopia Râmnicului, Academia Oamenilor de Știință din România, Forumul Cultural al Râmnicului, Asociația «Stefadina» din București.

În cuvântul transmis participanților, Chiriarhul Râmnicului a subliniat că „unitatea noastră ca neam are, de bună seamă, ca temelie, identitatea spirituală. Nașterea noastră ca popor a fost dublată de nașterea noastră întru Hristos, deoarece misiunea de încreștinare săvârșită de către Sfinții Apostoli Andrei și Filip s-a făcut odată cu etnogeneza poporului român. Conștiința Neamului nostru este păstrată, fără doar și poate, prin conlucrarea Statului cu

Biserica. Biserica niciodată nu a desconsiderat politica, dar nici nu s-a implicat în aceasta.

Simpozionul, organizat sub egida Academiei Oamenilor de Știință din România și cu sprijinul substanțial al Forumului Cultural al Râmnicului marchează o primă etapă importantă din cadrul Marii Uniri de la 1918, și anume Unirea Basarabiei

cu România, ce a avut loc la 27 martie / 9 aprilie 1918 și a fost în fapt reunificarea vechii provincii românești Basarabia, ruptă de Moldova și alipită de Rusia în 1812. Basarabia a fost prima provincie care s-a unit cu România pentru a forma România Mare”.

În cadrul simpozionului moderat de către părintele Ștefan Zară, Consilier Cultural al Arhiepiscopiei Râmnicului, au fost susținute următoarele comunicări:

- Prof. univ. dr. Ioan Scurtu, „1918, anul întregirii României în contextul eliberării naționale a popoarelor europene”;

- Prof. univ. dr. Gheorghe Sbârnă de la Universitatea «Valahia» din Târgoviște, „România în anii premergători Marii Uniri”;

- Prof. univ. dr. Corneliu-Mihail Lungu, „Contextul intern și extern al revenirii Basarabiei în hotarele Țării”;

- Dr. Ionela Dinescu de la Serviciul Județean Vâlcea al Arhivelor Naționale, „Unirea Basarabiei cu România, reflectată în documentele de arhivă din Vâlcea”;

- Dr. Ionuț Cojocaru, „Contribuția lui Ion I.C. Brătianu la Unirea Basarabiei cu România”;

- Dr. Mihai Nicolae, „Revista «Stefadina... file de arhivă» și Centenarul Marii Uniri”.

Domnul Prof. univ. dr. Ioan Scurtu a subliniat că „Revoluția de la 1848 este cea care a lăsat acest program. Mihail Kogălniceanu, în programul intitulat „Dorințele partidei naționale din Moldova”, publicat la Cernăuți, a formulat ideea că: puterea Moldovei cu Țara Românească este cheia bolții fără de care s-ar prăbuși întregul existent național.

După revoluție, urmașii acestuia, fiind exilați în Occident, au exercitat o activitate extraordinară de intensă de câștigare a liderilor politici, dar și a opiniei publice care începea să joace un rol tot

mai important. Și așa s-a ajuns ca după Războiul Crimeii, la care Țările Române n-au participat, la congresul de la Paris să se descopere situația Țărilor Române.

Exista ideea că românii doresc unirea, alții spuneau nu, și atunci s-au organizat cunoscutele adunări Ad-hoc, care s-au pronunțat atât în Moldova cât și în Muntenia, pentru unire.

... istoria își are meandrele ei și acum, vorbind de după anul 1914, declanșarea Primului Război Mondial când România, având un tratat de alianță cu Austro-Ungaria, Germania, ar fi trebuit în concepția lui Carol ca țara noastră să se angajeze în război față de aceste puteri împotriva Serbiei și a Antantei.

Numai că opinia publică și liderii politici, în principal I.C. Brătianu, au arătat că tratatul respectiv nu era aplicabil pentru că se avea în vedere situația ca una din părți să fi fost atacată fără provocare din partea ei, ori, în cazul respectiv nu Serbia a atacat Austro-Ungaria, ci alianța Austro-Ungară a atacat Serbia. Și consiliul de coroană a decis ca România să nu dea curs presiunilor care veneau de la Viena și de la Berlin pentru ca țara să intre în război împotriva Antantei.

Carol I a făcut un gest absolut neașteptat: l-a chemat pe secretarul său și i-a spus să scrie o proclamație pentru români prin care să le aducă la cunoștință că a vrut să retragă dinastia Hohenzollern de pe teritoriul României.

... În cazul Basarabiei s-a apelat la fostul lider al partidului socialist democrat al României, Cristian Racovski, care acum se afla la Moscova și care a fost trimis de Lenin să provoace revoluția în Basarabia și România.

Și noi am avut un mare noroc pentru că am fost atunci oameni de curaj.

Deși România se găsea într-o vreme foarte grea, întreg teritoriul ocupat, amenințarea cu tunul din partea puterilor centrale dacă nu semnează pacea separată, distrugeri provocate de război, totuși, guvernul a luat decizia să trimită armata română în Basarabia, să apere teritoriul național românesc.

Cred că românii au avut de-a lungul istoriei oameni care au știut să călăuzească poporul român, să folosească contextul internațional, să depășească momentele critice și să fie cu adevărat patrioți”.

ÎPS Varsanufie la Ședința solemnă de la Primăria Râmnicu-Vâlcea și la simpozionul organizat de Arhivele Statului Vâlcea, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la Unirea Basarabiei cu România

În data de 27 martie s-au împlinit 100 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, eveniment ce a reprezentat un moment esențial pentru anul istoric 1918, care a culminat cu Marea Unire a tuturor românilor de la 1 decembrie.

Cu acest prilej au fost organizate evenimente festive, științifice și culturale la instituțiile administrative, de cultură și învățământ din județul Vâlcea.

La Primăria Municipiului Râmnicu-Vâlcea a avut loc Ședința festivă la care au participat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, domnul Florian Marin, Prefectul Județului Vâlcea, domnul Constantin Rădulescu, Președintele Consiliului Județean Vâlcea, domnul Mircea Gutău, Primarul Municipiului Râmnicu-Vâlcea, împreună cu membrii Consiliului Local, reprezentanți ai instituțiilor de cultură și învățământ din județ.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a adresat mesajul intitulat *Unirea Basarabiei cu România, un ideal pe care nu trebuie să-l părăsim*, precizând faptul că „Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2018 drept Anul Omagial al unității de credință și de neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918

pe tot cuprinsul Patriarhiei Române, având în vedere că anul acesta se împlinesc 100 de ani de la înfăptuirea acestui ideal spre care a năzuit poporul român de veacuri.

Sărbătorim în acest an, 2018, împlinirea

Centenarului de la înfăptuirea Unirii Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei cu Regatul României, în anul 1918, după încheierea Primului Război Mondial. Intrarea României în această conflagrație mondială (4/17 august 1916) a urmărit, de fapt, întregirea neamului românesc și făurirea statului național unitar. Astfel, acesta este cel mai potrivit moment pentru a recunoaște unitatea neamului românesc

în cursul istoriei ca și consecință a identității spirituale creștine a poporului nostru.

Acest popas din istoria neamului românesc reprezintă un moment binecuvântat pentru noi toți de a-l aduce mulțumire lui Dumnezeu pentru darul pe care ni l-a făcut și anume acela de a ne dăruia libertatea și unitatea națională.

Respectul față de valorile Neamului nostru este astfel o datorie a oricărui cetățean și, cu atât mai mult, a celor care conduc societatea românească

de astăzi. A încerca în oricare fel să schimbăm valorile Neamului românesc înseamnă a încerca să distrugem conștiința acestui Neam, pentru care s-au jertfit înaintașii noștri.

Fără a ne păstra conștiința de neam, fără a lupta pentru unitatea noastră, fără a păstra nealterată credința noastră ortodoxă pe care am primit-o ca dar suprem de la moșii și strămoșii noștri, nici constituția, nici altă carte de legiuri nu mai poate avea vreo valoare. Biserica dintotdeauna a militat pentru unitatea tuturor oamenilor, dar, în același timp, pentru salvarea specificității personale a fiecăruia, pentru menținerea identității personale a fiecărui neam în parte.

Din păcate, unirea Basarabiei cu România a fost departe de a fi pentru totdeauna. Rupt prin ultimatumul din iunie 1940, vremelnic readus alături de țară în 1941-1944, soarta teritoriului dintre Prut și Nistru rămâne și astăzi o problemă nerezolvată a țării noastre. Avem o singură certitudine: de secole, dorința de unire e exprimată și dincoace, și dincolo de Prut, cu tragedii și sacrificii înșirate în timp, pe care generațiile de azi și cele

de mâine au datoriat să le cunoască, chiar dacă unii dintre marii lumii acesteia se străduiesc să împiedice împlinirea acestui deziderat, deși în ultimele zile se aud voci tot mai coerente prin care se exprimă dorința de a-i aduce pe frații noștri români din Basarabia acolo unde le e și sufletul: în România".

După încheierea ședinței, Înaltpreasfinția Sa a participat împreună cu domnul Prefect Florian Marin și cu doamna Subprefect Aurora Gherghina, la manifestările organizate la Arhivele Statului, Vâlcea.

Manifestări comemorative cu prilejul Zilei Veteranilor de Război

În cadrul manifestărilor comemorative organizate cu prilejul Zilei Veteranilor de Război, vineri, 27 aprilie, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit slujba de pomenire a eroilor neamului.

Evenimentul, organizat de Unitatea Militară Vâlcea, a prilejuit desfășurarea unei ceremonii militare și religioasă, urmată de depuneri de coroane și jerbe de flori la monumentul eroilor din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

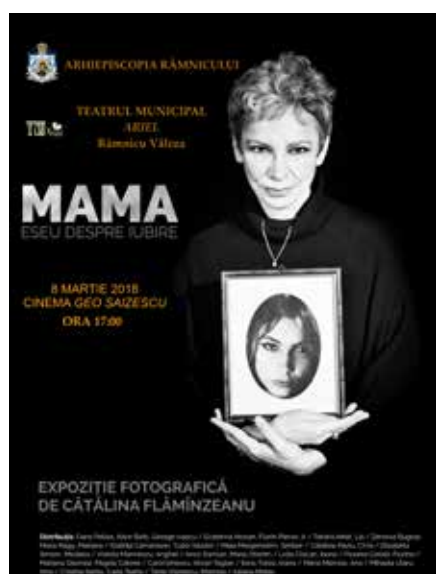
Manifestările s-au desfășurat cu sprijinul autorităților administrației publice locale, în scopul omagierii veteranilor de război, a văduvelor de veterani de război și urmașilor acestora, precum și pentru comemorarea celor care și-au jertfit viața în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

În 1935, Nicolae Iorga scria într-un articol din *Neamul Românesc*:

„luptătorul care și-a făcut datoria trebuie să se învrednicească de cea mai mare cinste, alături de înțelepții neamului și de conducătorii cei mai înalți ai treburilor publice”.

Expoziție fotografică

La Cinema Geo Saizescu a avut loc în ziua de 8 martie, vernisarea Expoziției fotografice „Mama – Eseu despre iubire”, a doamnei Cătălina Flămânzeanu, eveniment organizat de Arhiepiscopia Râmnicului și Teatrul Municipal Ariel din Râmnicu-Vâlcea.

Conținutul acestui eseu fotografic despre iubire se bazează pe aspecte subtile ale relației mamă-fiu/fiică, artiștii fiind prezentați în ipostaze inedite, de o sensibilitate înduioșătoare. Tema principală a expoziției este emoția, cu multiplele ei nuanțe. „Emoția de a fi mamă, emoția din teatru, emoția din fotografie. Ce poate fi mai frumos? Ele îmi definesc viața. Cred în spusele doamnei Domnica Pellea că viața e pe zile. De aceea facem din fiecare clipă o minune. Atât cât putem. Emoția surprinde, este întotdeauna actuală, iar oamenii se regăsesc în stările celor portretizați”, spune fotografa.

„Frumosul din oameni, sensibilitatea, tandrețea descriu actualul meu eseu fotografic”, mai afirmă fotografa Cătălina Flămânzeanu.

În cadrul evenimentului, părintele consilier Ștefan Zară a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, intitulat „Maica Domnului – recuperarea istorică a demnității femeii”: „În Biserica Ortodoxă, femeia nu a fost nicio dată desconsiderată, ci privită atât în plan soteriologic, cât și în plan social, ca egală cu bărbatul, „ajutor potrivit” acestuia (Facerea II, 18).

Egalitatea în demnitate și îndatoriri nu înseamnă însă egali-

tate în vocații.

Confuzia egalității vocaționale între bărbat și femeie promovată de mișcarea feministă nu aduce decât prejudecii femeii și feminității. Femeia trebuie văzută ca și complementară cu bărbatul, femeia completează și sfințește bărbatul, nu îl înlocuiește, așa după cum nici bărbatul nu poate înlocui femeia și rolul sfânt al acesteia în lume, concretizat mai ales prin vocația de a fi mamă și de a se asemăna cu Dumnezeu prin aceea că se face născătoare de viață.

Maica Domnului reprezintă adevăratul și singurul model real al femeii. Chipul Maicii Domnului este idealul la care trebuie să ajungă orice femeie: maternitatea. Darul principal pe care Dumnezeu l-a făcut femeii, maternitatea, este și cel care o ridică la adevărata demnitate: ea naște viață, este într-o lucrare sinergică cu Dumnezeu spre a aduce viața în lume”.

Fotografiile din expoziție l-au purtat pe privitor printr-o gamă neașteptată de stări, de la melancolie și nostalgie până la încântare.

Expoziția de icoane „Florile Învierii”

Centrul de Informare și Promovare turistică Călimănești a găzduit luni, 30 aprilie, vernisajul Expoziției de icoane pe sticlă și lemn „Florile Învierii”, expoziție realizată de către copiii din Grupul artistic „Flori de cireș”, aflați sub îndrumarea părintelui arhid. Cosmin Cristian Pisăru și al doamnei pictor-restaurator Filofteia Pisăru.

Evenimentul s-a desfășurat în prezența părintelui Cristian Bănuță, Consilier la Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul al Arhiepiscopiei Râmnicului, a domnului Florinel Constantinescu, primarul Orașului Călimănești, a doamnei Mioara Comănescu Plop, consultant artistic la Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea, și a altor invitați, reprezentanți ai instituțiilor de cultură și învățământ din Călimănești.

Părintele Cristian Bănuță a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, arătând că „pictarea icoanei înseamnă un act de cinstire a sfinților reprezentați, însă, prin limbajul liniilor și culorilor, descoperă

învățătura dogmatică, morală și liturgică a Bisericii, devenind o carte de credință. M. Quenot, în lucrarea sa „Sfidările icoanei”, susține că icoana nu poate fi povestită, ea trebuie privită. Ea ne privește pe noi mai mult decât o privim noi pe ea. Icoana este o expresie completă și cuprinzătoare a ceea ce nu poate fi văzut”.

Tinerii iconari au primit aprecieri și încurajări din partea domnului Florinel Constantinescu, primarul Orașului Călimănești. Domnia sa a arătat că trebuie remarcat efortul și munca fiecărui iconar însă, o valoare deosebită capătă aceste lucrări prin faptul că sunt prezentate în cadrul unei expoziții.

Vorbind despre munca coordonatorilor și a tinerilor iconari, doamna Mioara Comănescu Plop a subliniat că „limbajul icoanei este la fel ca și cunoașterea citirii cărții. În iconografie, cunoașterea își are treptele sale prin care ucenicului (în ale credinței) i se dau cunoștințe deosebite, o pregătire deosebită și o educație deosebită”.

Corul Preoților din Arhiepiscopia Râmnicului a concertat pe scena Ateneului Român

În cadrul manifestărilor dedicate *Anului Omagial al Unității de Credință și de Neam și Anului Comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din 1918*, miercuri, 28 martie, Corala Preoților din Arhiepiscopia Râmnicului, dirijată de Arhid. Prof. Dr. Codruț – Dumitru Scurtu, a concertat pe scena Ateneului Român din București alături de Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale, interpretând un repertoriu de piese patriotice dedicate centenarului Marii Uniri.

Concertul de Gală a fost precedat în data de 27 martie 2018 de concertul susținut în cadrul Concursului Național de Creație „Iosif Ivanovici” la Studioul de Concerte al Muzicii

Reprezentative a Armatei. Sub auspiciile Familiei Regale a României, Ateneul Român a găzduit o nouă ediție a Concursului Național de Creație „Iosif Ivanovici”, organizat anual de Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale.

Anul acesta s-au împlinit 151 de ani de la

înființarea, de către Domnitorul Carol I, a Inspectoratului General al Muzicilor Militare, moment care a reprezentat punerea pe baze moderne a Armei Muzicilor Militare, creată la Iași, în anul 1831. Ajuns la cea de-a treisprezecea ediție, concursul și-a desfășurat gala de încheiere la Ateneul Român, în anul în

care sărbătorim 100 de ani de la înfăptuirea României Mari.

Concertul extraordinar „Armata și Biserica” la Filarmonica Ion Dumitrescu

Duminică, 22 aprilie, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, la Filarmonica Ion Dumitrescu din Râmnicu-Vâlcea a avut loc Concertul extraordinar „Armata și Biserica”.

Evenimentul a fost organizat în contextul *Anului Omagial al Unității de Credință și de Neam și Anului Comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din 1918*, fiind susținut de Corala Preoților din Râmnicu Vâlcea, dirijată de Arhid. Prof. Dr. Codruț – Dumitru Scurtu și de Orchestra Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale, dirijată de Col. Aurel Gheorghii și Lt. Col. Liviu Voicu. Soliști: Mezzosoprana Claudia Codreanu, Soprana Monica Valentina Scurtu și Tenor Arhid. Codruț – Dumitru

Scurtu.

În cadrul concertului a fost prezentat un repertoriu dedicat centenarului Marii Uniri, în care s-au regăsit piesele patriotice *Deșteaptă-te române* de Anton Pann, *La Arme* – Marș de Alfonso Castaldi, *Ștefan cel Mare* de E. Doga, *Treceți*

Batalioane, *Drum Bun*, *Marșul lui Iancu*, *Trompetele Răsună* și *Pui de Lei*, cântările religioase: *Hristos a Înviat!* N. Lungu/ Al. Podoleanu - arr. M. Firca, *Axionul Învierii* *Îngerul a strigat*, *Eu sunt Învierea* de I. Brătianu – Protos. Varlaam, arr., dar și piese de muzică clasică:

Ave Maria de G. Caccini, *Salve Regina* de G. Puccini, *Rusalka* de A. Dvorak.

Corul de copii „Cantus” a concertat la Sala Iosif Episcopul a Centrului Eparhial

Corul de Copii *Cantus* a susținut un concert de muzică în data de 14 martie, la Sala *Iosif Episcopul* a Casei *Sfântul Ierarh Calinic*.

Concertul a fost realizat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, în cadrul parteneriatelor de colaborare dintre Arhiepiscopia Râmnicului, Liceul de Arte „Victor Giuleanu” și Asociația Corală „Sfântul Ierarh Antim Ivireanul”.

Corul de copii *Cantus* a fost înființat în anul 2003, sub bagheta prof. Marian Cristi Stroe,

pentru ca din anul 2013 să fie asimilat corului claselor V-VIII de la Liceul de Arte „Victor Giuleanu” din Râmnicu-Vâlcea.

De-a lungul anilor, a participat la numeroase evenimente, atât pe plan local cât și național sau internațional.

În acest sens pot fi amintite următoarele manifestări culturale:

- concert comun cu „Piccolli Cantori” di Torino – 2003;

- concerte cu ocazia sărbătorilor de Crăciun 2003-

- 2008;

- Festivalul Coral Internațional „Gheorghe Cucu” din Slatina - 2014, 2016;

- vizite, schimburi de experiență cu diferite alte formații corale de copii;

- participă la Olimpiada Națională Corală începând cu anul 2014 – faza zonală și din anul 2016 la faza națională;

- participare la festivalul *Christmas Prague* din Praga Cehia, 2017.

„Plânsurile Sfântului Efrem Sirul” - Manifestări cultural-duhovnicești în Postul Mare

Multe generații de creștini au simțit aproape de suflet operele Sfântului Efrem, mai ales „Cele șapte plânguri”.

De aceea, am gândit ca în perioada Postului Mare să recitim parte din opera sfântului.

Alături de „plânguri”, Sfântul Efrem a alcătuit și *Imnele Postului Mare, Azimelor, Răstignirii și Învierii*, în care există o strictă corespondență între elementele principale ale Paștelui Vechiului Testament și cele ale Paștelui lui Hristos.

Euharistia, Răstignirea și Pogorârea biruitoare a Mântuitorului la iad reprezintă împlinirea prefigurărilor vechi-testamentare.

Așadar, imnele Sfântului Efrem constituie meditații tematice pentru perioada pregătirii duhovnicești în Postul Mare”, a arătat părintele Ștefan Zară în deschiderea evenimentului cultural.

„Acesta este plânsul, aceasta este tânguirea, pentru că mă ferec eu singur, ca și cu niște obezi, cu voile mele. Căci putând să zdrobesc legăturile într-o clipită de ochi și să mă fac slobod de toate cursele, nu vreau s-o fac. Mă las biruit de trândăvie și de obișnuința patimilor. Cu voia mă supun lor. Acest lucru, de rușine plin, este mai greu de plâns. Pentru că merg cu voile mele la vrăjmașul meu și el îmi leagă sufletul și mă omoară în patimi, bucurându-se. Și putând să sfărăm legăturile, iată că nu poftesc!”

(Sfântul Efrem Sirul)

În perioada Postului Mare, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, au continuat manifestările cultural-duhovnicești în cinstea Sfântului Cuvios Efrem Sirul.

Sâmbătă, 10 martie, la Sala *Iosif Episcopul* a Casei *Sfântul Ierarh Calinic*, actorul Cristian Alexandrescu a recitat versuri din poemele Sfântului Efrem Sirul, iar psaltii Catedralei Arhiepiscopale au interpretat un buchet de cântări psaltice.

„Poet bisericesc neîntrecut, monah desăvârșit și slujitor răbdător, Sfântul Cuvios Efrem Sirul este numit și „liră a Sfântului Duh” și mare învățător al lumii. Operele sale cuprind cuvinte despre zdrobirea inimii, asceză și virtuțile monahale. Lecturarea învățăturilor Sfântului Efrem despre zdrobirea inimii și despre Judecata de Apoi nu poate lăsa indiferentă nici chiar o inimă împietrită.

Elevi vâlceni premiați la Olimpiada Națională de Religie

În perioada 12-15 aprilie 2018, s-a desfășurat la Iași Etapa Națională a Olimpiadei de Religie.

Elevii participanți au obținut locul I, la nivelul clasei participante, în cadrul etapei județene, fapt pentru care, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, au participat la etapa națională, însoțiți fiind de către domnul Romeo Popescu, inspector de Religie în cadrul ISJ Vâlcea și de doamna prof. Laura Lăcraru.

„Și anul acesta, elevii vâlceni au obținut rezultate deosebite la Olimpiada Națională de Religie, cultul ortodox, încredințându-ne încă o dată că studiul religiei corespunde nevoii comunității românești locale și naționale de a-și păstra bogăția și identitatea spirituală și de a transmite valori permanente tinerei generații. Participarea la această olimpiadă le-a dat posibilitatea de a împărtăși experiențe în ceea ce privește educația religioasă din diferite județe ale țării. Îi felicităm

pe elevii participanți și pe profesorii coordonatori, dar și pe părinții acestora, întrucât performanța și formarea caracterului moral nu pot fi realizate decât cu sprijinul Familiei, Bisericii și al Școlii”, a precizat părintele Cristian Bănuță, Consilier

Învățămant și Activități cu tineretul

Elevii cu rezultate deosebite la Olimpiada Națională de Religie, cultul ortodox sunt următorii:

Iliescu Diana Elena - Școala Gimnazială Anton Pann - premiul I MEN, cls. a VII-a;

Stuparu Danusia - Școala Gimnazială Tudor Vladimirescu

Drăgășani - mențiune MEN cls. a VIII-a;

Dediu Anda Diana - C.N. Gib Mihăescu

Drăgășani - mențiune MEN cls. a IX-a;

Vulpe Teodora Maria - Liceul Constantin Brâncoveanu Horezu - mențiune MEN cls. a X-a;

Enache Cristina - C.N. Gib Mihăescu Drăgășani - mențiune MEN cls. a XII-a.

Cercurile pedagogice ale profesorilor de Religie

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, și cu sprijinul doamnei Andra Bică, Inspector Școlar General al ISJ Vâlcea, în data de 20 aprilie 2018 s-au desfășurat cercurile pedagogice ale profesorilor de religie din județul Vâlcea.

În cadrul cercului pedagogic s-au reunit profesorii de religie în cele patru zone metodice: Zona Râmnicu-Vâlcea la Liceul Tehnologic „General Magheru” Rm. Vâlcea, Zona Drăgășani la Liceul

Teoretic Grădiștea, Zona Horezu la Școala Gimnazială Ulmetu Copăceni și Zona Brezoi la Școala Gimnazială Nr. 1 Sălătrucel.

În cadrul întâlnirilor a fost dezbătută tema: „Familia creștină, factor determinant în educația religioasă a copilului”.

Au fost prezentate referate și materiale în format power point de către profesorii de religie și elevii implicați în desfășurarea acestor activități, precum și programe artistice. Toate activitățile au scos în evidență rolul familiei creștine în contextul provocărilor lumii contemporane.

În cadrul ședinței Cercului pedagogic din zona Râmnicu-Vâlcea au participat părintele profesor Cristian Bănuță, Consilier pentru Învățământ și Activități cu tineretul la Arhiepiscopia Râmnicului, părintele profesor Nicolae Proteasa, protoiereu al Protopopiatului Râmnicu Vâlcea și domnul Romeo Popescu, inspector școlar pentru disciplina Religie în cadrul ISJ Vâlcea.

Părintele consilier a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie și a subliniat importanța familiei creștine, ca factor determinant al educației copiilor, precum și rolul familiei în cadrul parteneriatului Școală – Biserică. De asemenea, domnul inspector a apreciat activitatea desfășurată și premiile obținute de elevi la Olimpiada de religie (etapa județeană și etapa națională) și a prezentat agenda activităților și competițiilor școlare.

A fost amintit rolul și necesitatea activităților

extracurriculare desfășurate în spațiul școlar și în afara acestuia, care să valorizeze competențele dobândite de elevi în cadrul disciplinei și să determine creșterea dorinței de implicare mai accentuată a tinerilor în viața comunității parohiale.

La nivelul parohiilor se desfășoară o varietate largă de proiecte catehetice care își propun implicarea unui număr cât mai mare de tineri. Succesul acestor activități este determinat de felul în care tinerii sunt motivați, dar și de implicarea lor activă. Motivația care îi determină pe tineri să participe la activitatea religioasă ține în general de relația cu preotul, insistența părinților sau a profesorului de religie, apartenența la grup. Ceea ce rămâne important pentru tineri este sentimentul de a fi utili, de a-și pune în lumină abilitățile de organizare, comunicare sau cele care țin de creația artistică și, poate cel mai important, de a fi apreciați.

Marșul pentru viață - 2018: „O lume pentru Viață”

Marșul pentru viață, s-a desfășurat, în ajunul sărbătorii Bunei Vestiri, și în municipiul Râmnicu-Vâlcea evenimentul fiind organizat de către Arhiepiscopia Râmnicului în parteneriat cu Asociația Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin”.

Marșul pentru viață este punctul culminant al lunii martie, Luna pentru viață, și a fost organizat în aceeași zi în peste 300 de orașe din România și Republica Moldova.

Participanții s-au întâlnit în scuarul din fața Primăriei Municipiului Râmnicu-Vâlcea de unde au plecat spre Catedrala Arhiepiscopală *Sfântul Ierarh Nicolae*. Între aceștia s-au regăsit numeroși tineri, reprezentanți ai Asociației Tinerilor Ortodocși „Sfântul Valentin”, elevi și studenți, preoți din Protoieria Râmnicu Vâlcea, reprezentanți ai ISJ Vâlcea și ai unităților de învățământ, profesori și credincioși, reprezentantele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe, ale Asociației mamelor, Asociației „Părinți pentru ora de religie” și ale organizațiilor pro-viață și pro-familie.

Manifestanții au afișat pancarte pe care au inscripționat mesaje precum: „Ajută mama și copilul! Ei depind de tine”, „Lasă-mi dreptul la viață”, „Pentru viață, pentru femeie, pentru familie”, „Copilul nu e o alegere, e un dar de la Dumnezeu!”, „Trăiește în Adevăr și dreptate!”, „Trăiește în Hristos!”.

„Am participat la acest marș încredințați fiind că a nesocoti sau a încălca dreptul la viață al unei ființe umane constituie nesocotirea vocii lui Dumnezeu și a ordinii morale din lume, un păcat strigător la cer, un act necreștin și neuman în același timp. Nimeni, în afară de Dumnezeu, nu poate dispune de viața omului, nici chiar omul însuși nu are dreptul să-și suprimă viața și, cu atât mai mult, nimeni nu-și poate aroga dreptul de a suprima viața altuia. Și aceasta, cu atât mai mult cu cât fiecare om este o existență unică, nerepetabilă, cu potențe nebănuite”, a transmis părintele Cristian Bănuță, Consilier la Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul al Arhiepiscopiei Râmnicului.

Activități culturale și filantropice desfășurate de Liga Femeilor Creștin-Ortodoxe

Manifestarea „Un zâmbet, o rază de speranță”

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, joi, 1 martie 2018, la Centrul de Plasament Nr. 3 din Râmnicu-Vâlcea s-a desfășurat manifestarea „Un zâmbet, o rază de speranță”.

Acțiunea a fost organizată de Liga Femeilor Creștin Ortodoxe Vâlcea în colaborare cu Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea și Direcția de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea.

„Primăvară în suflete, speranță în inimi”

Marti, 6 martie, la Sala de Conferințe a Bibliotecii Județene *Antim Ivireanul* din Râmnicu-Vâlcea s-a desfășurat manifestarea „Primăvară în suflete, speranță în inimi”.

În program s-a aflat Expoziția de lucrări grafice, origami, cusături populare realizate de beneficiarii Centrelor din Zătreni, Lungești, Milcoiu, Govora, Măciuca, Băbeni, Bistrița, Centrul de Plasament „Ana” Râmnicu-Vâlcea.

Evenimentul a fost realizat prin implicarea Corului Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae”, coordonat de Arhid. Prof. Codruț - Dumitru Scurtu, a elevilor Colegiului Național „Mircea cel Bătrân”,

coordonați de prof. dr. Mihaela Constantinescu, prof. Elena Corbeanu, Valerica Păunoiu și Georgiana Pană, bibliotecare, la pian: Maria Alessandra Mocanu de la Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab”, coordonată de prof. Ilie Grigore de la Liceul de Arte „Victor Giuleanu”, în prezența domnei subprefect Aurora Gherghina, a poetului Marian Bărbășcu, președintele Asociației „Rusidava Culturală” Drăgășani, și altor invitați, fiind amintiți: Ilie Amza, vicepreședintele Asociația „Rusidava Culturală”, Marius Keller, președintele Asociației pentru copii și bătrâni „Sfântul Hristofor”, Laura Vega, Paul Stănișor, Gigi Poșircă, membrii Societății Culturale „Anton Pann”, a membrilor Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe Vâlcea, Valerica Păun, Maria Catană, Tatiana Mărcoianu și Alexandru Ilinca, meșter popular.

Slujbă de pomenire și evocări ale Mitropolitului Bartolomeu Anania în satul natal

Vineri, 16 martie, Primăria comunei Glăvile, Școala Gimnazială „Bartolomeu Valeriu Anania” - Glăvile, Biblioteca Publică Glăvile, Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” - Vâlcea, Liga

Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea și Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului au organizat o serie de manifestări cultural-duhovnicești închinare mitropolitului Bartolomeu Anania.

În cadrul manifestărilor a fost săvârșită slujba de parastas pentru mitropolitul Bartolomeu la Biserica „Sf. Voievozi Mihail și Gavriil” din Glăvile, urmată de o serie de evocări la Școala Gimnazială Bartolomeu Anania, sub genericul „Aducerea aminte și cinstirea Mitropolitului Bartolomeu Valeriu Anania”, în care a fost susținut un recital de poezie din opera scriitorului, interpretat de elevii școlii gimnaziale.

Părintele Cristian Bănuță, Consilier la Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, a transmis cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, intitulat „Mitropolitul Bartolomeu Anania – luptător pentru unitatea de credință și de neam a românilor”, precizând că *„a fost unul dintre cei mai apreciați scriitori contemporani, un academician de înaltă ținută, dar și un vlădică preocupat permanent pentru desăvârșirea sa și îndrumarea credincioșilor către Împărăția lui Dumnezeu. Mitropolitul Bartolomeu a avut o credință în Dumnezeu*

desfășurat două acțiuni social-caritabile la Centrul de plasament „Ana” și la Fundația „Inimă pentru inimă” din Râmnicu-Vâlcea.

La Centrul de Plasament „Ana”, în mijlocul copiilor, a fost invitat părintele Mihai Bălăceanu de la Biserica „Sf. Filofteia” din cadrul Spitalului Județean Vâlcea pentru a le vorbi copiilor despre

importanța postului, a spovedaniei și a Sfintei Euharistii, dar și despre folosul dobândit prin participarea la Sfânta Liturghie.

„Ziua mamei creștine”

Duminică, 25 martie, la sărbătoarea Bunei Vestiri, membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe au cinstit-o pe Maica Domnului prin organizarea acțiunii „Ziua mamei creștine”.

Ca în fiecare an, acțiunea s-a desfășurat la Centrul de îngrijire și asistență socială Bistrița din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, prin oferirea unei mese pentru aproximativ 100 beneficiari.

Acțiuni sociale la Centru de Plasament „Casa Pinochio”

Joi, 29 martie, la Centrul de Plasament „Casa Pinochio” s-a desfășurat acțiunea socială „Iubire, credință, lumină în suflet de copil”.

Liga Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea, reprezentată de doamnele Mariana Păun, Zenovia Zamfir și Monica Brodeală, împreună cu un grup de cadre didactice de la Școala Gimnazială din Berislăvești: prof. de religie Florin Ciutescu, prof. Elena Deaconu, prof. Delia Pătrașcu, prof. Carmen Mateescu, cu sprijinul elevilor din localitate, coordonați de doamna directoare prof. Delia Drăgușin, au confecționat felicitări, au adus daruri pentru copiii de la „Casa Pinochio” din Băbeni.

impresionantă, o cultură imensă, o putere de a sluji neamul și Biserica cu prețul jertfei sale. A luptat întreaga viață pentru Adevăr și libertate”.

Vizită la Centrul de plasament „Ana” și la Fundația „Inimă pentru inimă”

În perioada 15 – 16 martie 2018, membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea au

„De sărbători nu sunteți singuri”

În perioada ce precede Sărbătoarea Învierii Domnului, membrele voluntare ale Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au pregătit, ca în fiecare an, peste 200 pachete cu alimente pentru familiile aflate în evidența Asociației, în cadrul proiectului „De sărbători nu sunteți singuri”.

Din colecta realizată la sediul Ligii, dar și cu implicarea elevilor de la Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” și Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, coordonați de doamnele prof. Ionescu Lavinia și Limbășanu Georgeta, au fost oferite încălțăminte și jucării. Acțiunea s-a derulat și la punctul de lucru din Călimănești al Asociației, la Parohia *Jiblea-Veche*, prin proiectul educațional „Surâsul colegului meu”, coordonat de doamna prof. Violeta Negrea.

„Lumină din lumină, în suflet de copil”

Sâmbătă, 14 aprilie 2018, Liga Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea a organizat acțiunea „Lumină din lumină, în suflet de copil” în cadrul proiectului „Copilăria, bucuria tuturor”, derulat împreună cu Arhiepiscopia Râmnicului, DGASPC Vâlcea și Asociația pentru copii și bătrâni „Sf. Hristofor”.

Copiii de la Centrele de Plasament nr.4 și nr.5, „Andreea” și „Ana”, împreună cu educatoarele și membrele Ligii au mers în pelerinaj la mănăstirile *Antim*, *Dintr-un Lemn* și *Govora*. Grupul de pelerini a fost însoțit de tânărul Marius Keller, președintele Asociației pentru copii și bătrâni „Sfântul Hristofor”. O zi cu o mare încărcătură emoțională în care membrele Ligii și copiii s-au rugat împreună, s-au jucat, au povestit și au făcut planuri pentru următoarele acțiuni.

Istorie și conștiință locală – Complexul Muzeal Măldărești

În contextul manifestărilor dedicate Centenarului Marii Uniri, Liga Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea în colaborare cu Școala Gimnazială Măldărești, Parohia Măldărești au organizat în data de 26 aprilie 2018, în curtea Complexului Mu-

zeal Măldărești acțiunea „Istorie și conștiință locală – Complexul Muzeal Măldărești”.

Au participat alături de elevii și cadrele didactice Simona Musăloiu, director, Aida Dolofan, părintele Constantin Răducu Ene, doamna Iuliana Mateescu, președinta Asociației *Renășterea*

Obiceiurilor și Tradițiilor Românești, Ligia Rizea, istoric, Josepina Duma, medic, Mihaela Frumușelu, reprezentanta Complexului Muzeal Măldărești. Evenimentul organizat de doamna Zenovia Zamfir, reprezentanta Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe Vâlcea și de părintele Mădălin Iacovescu de la Parohia *Măldărești*, a oferit tinerilor o lecție de istorie și trăire creștină. Doamna Iuliana Mateescu a evocat viața și activitatea pictoriței, scriitoarei Olga Greceanu, personalitate marcantă a vieții artistice din secolul trecut. În curtea Bisericii *Sfântul Nicolae*, monument istoric, doamna Ligia Rizea a prezentat și evidențiat valoarea frumoasei ctitorii a lui „jupân Gheorghe Măldărescu, fiul lui Constantin Măldărescu și soția sa, jupâneasa Eva Măldărescu”.

Activități social-filantropice ale Biroului de catehizare a rromilor

„Podema tatipe - Ghetuțe călduțe”

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Biroului Eparhial de Catehizare a rromilor, a organizat în data de 12 martie o acțiune prin care au fost dăruite haine și încălțăminte copiilor proveniți din familii cu situație financiară precară din localitatea Bujoreni.

Această acțiune s-a desfășurat în cadrul proiectului social-filantropic „Podema tatipe - Ghetuțe călduțe”.

Sprijin pentru persoanele aflate în situații de risc social

Mai multe familii fără posibilități financiare din comunitățile de rromi din Dezrobiți, Lunca, Bujoreni, Goranu-Islaz, Ionești și Lungești, au primit pachete cu haine, încălțăminte, jucării, alimente și obiecte de igienă corporală.

„Încercăm prin intermediul acțiunilor noastre să aducem un zâmbet pe chipul acestor familii cu mulți copii și fără posibilități financiare, familii pe care le sprijinim periodic, urmând totodată îndemnul Mântuitorului Hristos de a ne iubi aproapele ca pe noi înșine”.

„Sastipen le rromenqe - Sănătatea rromilor”

Biroul Eparhial de Catehizare a rromilor a organizat, joi, 26 aprilie o întâlnire la Parohia Sfântul Gheorghe din Drăgășani.

Au fost prezenți părintele paroh Ion Dan Drăguț și doamna Dr. Cristiana Gândăcioiu de la Direcția de Sănătate Publică Vâlcea, în cadrul Programului „Sastipen le rromenqe - Sănătatea rromilor”, proiect

derulat de către Arhiepiscopia Râmnicului în parteneriat cu Direcția de Sănătate Publică Vâlcea în cadrul Programului Național de Promovare a Sănătății și Educației pentru Sănătate.

Programul are drept grup țintă populația de etnie rromă, propunându-și informarea corectă a persoanelor de etnie rromă privind aspecte legate de sănătate, în vederea dobândirii de comportamente sanogene și adoptării unui stil de viață sănătos.

La sfârșitul acestei întâlniri, toti cei prezenți au primit materiale de igienă personală din partea Parohiei Stefănești, prin implicarea părintelui paroh Cosmin Laurențiu Cucă.

***Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,
așa încât să vadă faptele voastre cele bune
și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri! (Matei V, 16)***

Activități catehetice în Parohia Jiblea Veche

În Parohia Jiblea-Veche din Protopopiatul Călimănești, în cadrul Centrului educațional Sfânta Maria, s-a derulat proiectul „Mărțișorul la români - simbol, tradiție și legendă”, în perioada 23 februarie - 8 martie.

Vineri și sâmbătă, 23-24 februarie, la Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, doamna Violeta

Negrea împreună cu un grup de voluntari au desfășurat un atelier de confecționat mărțișoare, materialele necesare fiind donate de doamna Dr. Anca Daniela Gavriș. La activitățile proiectului au participat, cu mare bucurie și emoție, 19 elevi din cadrul Șc.cu cls. I-VIII „Șerban-Vodă Cantacuzino” Călimănești, fiind motivați de dorința de a dăruir mărțișoare mamelor, bunicilor și celorlalte creștine care au participat la Sfânta Liturghie, duminică, 4 martie. Îndrumați cu multă căldură și responsabilitate, mărțișoarele confecționate au fost foarte frumoase, transmitând cu ele bucuria fiecărui copil. Fiind confecționate 210 mărțișoare, parte dintre acestea au fost oferite doamnelor de la Liga Femeilor Creștin Ortodoxe, amenajându-se și un panou pentru Expoziția organizată în holul Primăriei Călimănești.

Părintele Constantin Negrea a remarcat: „urmărind dezvoltarea spiritului filantropic și promovarea valorilor creștine, am derulat acest proiect deoarece mărțișorul este simbolul tradițional românesc al primăverii, al prosperității, al

bucuriei și al victoriei binelui împotriva răului. Din timpuri străvechi, mărțișorul a fost realizat cu un șnur împletit din două fire: unul alb simbolizând puritatea sufletească și împlinirea - unul roșu simbolizând iubirea, prietenia și onoarea. Prin atragerea elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, ne-am propus identificarea propriilor valori și a grupului/comunității din care

ei fac parte, stimularea capacităților creatoare, dezvoltarea simțului estetic, precum și stimularea interesului elevilor pentru înțelegerea și păstrarea tradițiilor.”

Centrul educațional Sfânta Maria funcționează în cadrul Parohiei Jiblea-Veche de la 1 aprilie 2017 și este o alternativă creștină de petrecere timpului liber, cu implicații moral-religioase și socio-culturale pe termen lung, în opoziție cu tentațiile nocive tot mai des întâlnite.

În funcție de disponibilitatea profesorilor colaboratori se derulează: activități de formare a virtuților creștine și consolidarea comportamentului religios, activități muzicale artistico-plastice pentru stimularea creativității, activități de stimulare cognitivă, activități de stimulare psihomotrică, precum și activități de dezvoltare personală în limba română și engleză.

Daruri pentru beneficiarii Centrului de recuperare neuropsihiatrică nr. 2 Băbeni

Protoieria Râmnicu-Vâlcea împreună cu reprezentanții Consiliului elevilor de la Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae” și ai Centrului Catehetic al Parohiei Sfântul Ioan Botezătorul, au organizat joi, 8 martie, o nouă activitate social-filantropică, prin vizitarea beneficiarilor Centrului de recuperare neuropsihiatrică nr. 2 Băbeni.

Beneficiarii centrului au primit produse de patiserie, flori, mărțișoare și felicitări.

„Am organizat această activitate din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, cu nădejdea că prin prezența noastră putem readuce zâmbetul și bucuria pe chipurile

beneficiarilor acestui centru. Întrucât mulți dintre ei nu mai au rude care să-i viziteze, își așază nădejdea în ajutorul de tot felul ce ni-l poate da Maica Domnului și, de aceea, împreună ne-am rugat cântându-i: „Bucură-te purtătoare a toată dumnezeirea”, a precizat părintele protoiereu Nicolae Proteasa.

Activitățile părintelui, desfășurate împreună cu

membrii grupului catehetic pe care îl coordonează, au devenit o tradiție. Astfel, atât în perioada sărbătorilor cât și pe parcursul anului, beneficiarii primesc daruri și asistență religioasă.

Activități duhovnicești în Protoieria Drăgășani

Vineri, 9 martie, la Parohia *Blejani* din comuna Scundu, Protoieria Drăgășani, au avut loc lucrările Cercului Pastoral Orlești.

Întâlnirea a debutat cu oficierea Sfintei Liturghii a Darurilor mai înainte sfințite unită cu Vecernia, de către un sobor de preoți în mijlocul cărora s-a aflat părintele protoiereu Ion Dumitrașcu, după care a fost săvârșită Taina Sfântului Maslu, răspunsurile la strană fiind date de un grup de elevi ai Seminarului Teologic „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea.

În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, părintele Mihai Sorin a vorbit despre martiriul Sfinților 40 de Mucenici din Sevastia, mărturisitori ai credinței în Hristos în vreme de prigoană a Bisericii, activitatea zilei continuând cu dezbaterii temei „Unitatea Bisericii în fața persecuțiilor, ereziilor, precum și în fața curentelor filosofice și ideologiilor politice”.

„Biserica lui Hristos a fost dintotdeauna amenințată în unitatea ei, dar Sfinții Părinți au mărturisit și păstrat dreapta credință până astăzi, când lumea a devenit din ce în ce mai tulburată și rătăcită din punct de vedere spiritual”.

În încheierea dezbaterii, părintele Mihai Sorin a adresat un îndemn al Sfântului Ioan Gură de Aur: „Să dorim pacea pe care acela (vrăjmașul) o

urăște. Să încetăm a mai cântări și a mai pune în cumpănă cuvintele dogmei. Să încetăm a mai vrea să fim învățători ai învățătorilor, să urâm a ne mai lupta în cuvinte, spre pierzania celor ce ascultă. Să credem așa cum Părinții ne-au predat. Nu suntem mai înțelepți decât Părinții, nu suntem mai exacți decât învățătorii noștri, nu suntem noi păstori ai păstorilor, ci oi”.

Activitatea pastoral-socială a zilei s-a încheiat cu tema „Dragostea lui Dumnezeu, calea către desăvârșire”, cuvânt de zidire duhovnicească, susținut în cadrul serii duhovnicești, din programul întâlnirilor catehetice cu credincioșii, organizate de parohiile din cuprinsul Protoieriei Drăgășani în timpul Postului Mare.

O nouă troiță a fost sfințită în Parohia Boișoara

În Duminica Sfintei Cruci, la Parohia *Boișoara* din Protopopiatul Călimănești a fost săvârșită slujba de sfințire a unei noi troițe ridicată în comunitate.

După Sfânta Liturghie, preotul împreună cu credincioșii au mers în procesiune până la locul unde a fost înălțată noua troiță și unde a avut loc slujba de sfințire. În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, părintele Mihai Cristian Mitu a explicat rolul Sfintei Cruci în viața credincioșilor și datoria creștinilor de a o cinși. Totodată, părintele a reamintit tradiția din satele submontane de a așeza troițe la răscrucile de drum. Deși în perioada

regimului ateu multe dintre aceste troițe au fost îndepărtate, procesiunile religioase care se desfășurau pe traseul acestor troițe au rămas în memoria comunității, acest fapt constituind și un argument în reșezarea noilor troițe pe locurile celor dintâi.

Pricesne și cântări bisericești închinare Maicii Domnului și Sfintei Cruci

Copiii din corul *Aghiofilia* al Parohiei *Foleștii de Sus* au susținut în Duminica Sfintei Cruci un buchet de pricesne și cântări bisericești închinare Maicii Domnului și Sfintei Cruci.

Evenimentul inițiat de către părintele Emanuil Găman a fost organizat prin Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului.

„În cadrul activităților catehetice propunem modele de comportament moral, iar în formarea tinerilor observăm că între activitățile îndrăgite sunt cele legate de cor, fie că acesta se desfășoară în perioada sărbătorii Nașterii Domnului, fie în celelalte perioade ale anului bisericesc. Pricesnele, deși nu sunt cântări întâlnite în special în zona Ardealului, sunt îndrăgite de credincioșii de toate vârstele și, de aceea, am gândit ca în duminica închinată Sfintei Cruci să le cântăm împreună, tineri și bătrâni”, a amintit părintele la începutul momentului duhovnicesc.

Activități cu tinerii la Biserica „Sfântul Ioan Botezătorul”

La Biserica „Sfântul Ioan Botezătorul” s-au desfășurat o serie de întâlniri cu tinerii din parohie, în cadrul cărora au fost dezbătute teme propuse de participanți.

„Anul acesta tinerii sunt îndemnați să redescopere

valorile duhovnicești-culturale adânc imprimate în spiritualitatea poporului român. Am inițiat o serie de activități prin care copiii și tinerii să cunoască mai bine trecutul istoric al neamului nostru, propunându-ne să organizăm și o serie de excursii și pelerinaje la monumentele de cultură și artă bisericească, precum

și stimularea elevilor talentați în publicarea unor creații proprii.

Totodată, tinerii trebuie implicați în toate laturile vieții de parohie, să fie implicați în activitatea social-filantropică, să distribuie ajutoare materiale și medicamente celor aflați în neazuri și suferințe, să se apropie sufletește de copiii orfani sau ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate, precum și de bătrânii aflați în suferință”, consideră părintele protoiereu Nicolae Proteasa.

Activități filantropice și duhovnicești la „Casa Materna” și „Centrul pentru Victimele Violenței în Familie”

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, sub îndrumarea Sectorului Social-Filantropic, Protoieria Râmnicu-Vâlcea împreună cu reprezentanții Consiliului elevilor de la Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae” și ai Centrului Catehetic al Parohiei *Sfântul Ioan Botezătorul*, au organizat marți, 13 martie, o nouă activitate social-filantropică.

Ațiunea a constat în vizitarea beneficiarilor Centrului „Casa Materna” și ai „Centrului pentru Victimele Violenței în Familie” din cadrul D.G.A.S.P.C Valcea.

„Prin această activitate am încercat, alături de elevii seminariști și de părinții prezenți, să aducem bucurie pe chipurile acestor copii cât și al mamelor care au îndurat și îndură ispitele grele generate de violențele din familie și nu numai. Totodată ne rugăm Bunului Dumnezeu să reverse din belșug

harul Său peste acești copii și aceste mame care, de multe ori, ne sunt pilde vii de răbdare și rugăciune întru nădejde. În fața greutăților ce zdrobesc inima și zdruncină sufletul trebuie să avem drept exemplu aceste mame minunate care prin dragoste și jertfelnicie, au îndurat greutăți pentru copiii lor.

Căci mare va fi răsplata lor și a tuturor celor care transformă suferința în energie duhovnicească, unicul leac al bolilor sufletești și trupești, cu gândul la cele de Sus (Filipeni 4,8)", a subliniat părintele consilier.

Alimente și masă caldă pentru bătrâni la Parohia Dianu

La Parohia Dianu din Protoieria Horezu, comuna Stroesti, a fost implementat proiectul social „Mâncă-vor săracii”.

În cadrul proiectului, părintele Ion Alin Marin își propune să ofere alimente și hrană caldă persoanelor în vârstă aflate în situații de risc social. „Migrația tinerilor spre orașe sau plecarea în străinătate au dus la îmbătrânirea satelor, astfel încât mulți dintre locuitori, rămași singuri, se confruntă cu numeroase lipsuri. Sunt bătrâni pe care nu-i mai vizitează nimeni, nu mai au sprijin la treburile gospodărești, nu sunt ajutați atunci când sunt bolnavi și neputincioși. Pentru aceștia noi reprezentăm nu doar sprijin bătrânețelor lor, ci trăim sentimentul de a face parte din familiile lor”, spune părintele.

Lucrările Cercului pastoral misionar Nicolae Bălcescu

Cu binecuvântarea Înaltpreasfintitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, joi, 14 martie, la Biserica „Sfântul Dumitru” din satul Stoiceni, comuna Nicolae Bălcescu, s-au desfășurat lucrările Cercului pastoral misionar Nicolae Bălcescu din Protoieria Râmnicu-Vâlcea.

După săvârșirea slujbei de Te Deum, părintele Laurențiu Dincă a prezentat tema „Credința în Dumnezeu și cultul creștin, factori de promovare

a unității Bisericii Ortodoxe”, precizând că „participarea la Sfintele Taine presupune un angajament, un act de credință. Credința creștină întregă este structurată pe dogma: „Cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu”, cum mărturisesc cei vindecați în Sfintele Evanghelii. Scopul slujbelor creștine este tocmai asimilarea dogmei prin bucuriile și durerile pe care le încredințăm lui Dumnezeu în rugăciunile pline de nădejde ale Bisericii. Ne rugăm pentru noi și unii pentru alții cu rugăciunile marii comunități ecleziale formate de sfinții din toate neamurile”.

În continuare, părintele Ionuț Sandu, secretar al Protoieriei Râmnicu-Vâlcea, a propus dezbaterii o

serie de probleme administrative, fiind identificate și modalități privitoare la intensificarea activității cultural-duhovnicești și misionar-sociale la nivelul parohiilor.

Proiectul filantropic „Să-i îngrijim pe cei bolnavi!” la Parohia Valea Bisericii

Sub îndrumarea Sectorului Social din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, în Parohia Valea Bise-

ricii Orlești s-au derulat mai multe proiecte social-pastorale.

„Grupul de inițiativă în educație și timp liber de calitate”, coordonat de părintele Luca Georgian Sîia a inițiat programul serilor duhovnicești la nivel de parohie. În toată perioada Postului Mare, atât credincioșii, cât și grupurile catehetice de tineri au participat la întâlniri, dialoguri și dezbateri duhovnicești. O astfel de întrunire a avut loc la sfârșitul săptămânii a patra din Post, având ca temă cuvântul Sfântului Apostol Pavel: „*Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc*” (I Corinteni VI,12).

„Ținem seama că în viața omului creștin-ortodox, un rol deosebit îl are virtutea responsabilității sau asumării faptelor săvârșite, ceea ce sfinții numesc smerita cugetare. Fără prea multe eforturi, ne dăm seama că în viața noastră există mai întâi cauzele spirituale ale bolilor, care duc apoi la suferința trupului. În sinteza „Referatul Biblic al Sfinților Părinți” învățăm faptul că centrul vieții noastre este inima, căci toate vin din inimă, pleacă din inimă, toate trec prin inimă și toate există în inimă”, a precizat părintele în cuvântul său catehetic.

În cadrul acestui program s-a derulat o nouă etapă a proiectului filantropic parohial „Să-i îngrijim pe cei bolnavi!”, fiind vizitați la domiciliu câțiva bolnavi, cărora tinerii enoriași le-au alinat întristările cu daruri de alimente și cuvinte de îmbărbătare. Ziua s-a încheiat prin săvârșirea Tainei Sfântului Maslu de către un sobor de preoți, în mijlocul cărora s-a aflat părintele protoiereu Ion Dumitrașcu.

Cerc pastoral la Parohia Momotești - Drăgășani

Cu binecuvântarea Înaltpresfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, miercuri, 21 martie, la Parohia Momotești din municipiul Drăgășani, a avut loc întâlnirea preoților din cadrul Cercului pastoral-misionar Drăgășani.

Întâlnirea a debutat cu săvârșirea slujbei de

Te Deum, după care părintele Iulian-Mădălin Bușagă a susținut referatul „Unitatea Bisericii în fața persecuțiilor și ereziilor, precum și în fața curentelor filosofice și ideologiilor politice”.

Lucrarea părintelui a fost bine structurată și documentată, fiind evidențiată unitatea Bisericii prin credința în Dumnezeu și cultul creștin, această întâlnire fiind prima din seria referatelor dedicate *Anului omagial al unității de credință și de neam și Anului comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918 în Patriarhia Română*. Părintele a subliniat credința de nezdruccinat a creștinilor în fața persecutorilor, fundamentată pe nădejdea în răsplata divină și pe faptul că Biserica este întemeiată pe jertfa Mântuitorului: „*Sfânta Biserică este instituția divino-umană care a luat ființă în mod nevăzut sau tainic pe cruce, prin patima Fiului lui Dumnezeu, iar în mod văzut prin pogorârea Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli în forma unor limbi ca de foc, în ziua Cincizecimii (Faptele Apostolilor, II)*. Totodată, acesta a expus și motivele pentru care Biserica a fost persecutată de-a lungul istoriei: *Motivul tuturor necazurilor a fost și a rămas ura: „Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigunit pe mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel Care M-a trimis*” (Ioan XV, 18-21).

Prezent la lucrările cercului pastoral, părintele protoiereu Ion Dumitrașcu a apreciat referatul susținut și a propus inițierea și dezvoltarea unor proiecte cu caracter educativ și social pentru intensificarea misiunii pastorale în parohii.

Tabără de creație pentru tineri la Mănăstirea Sfântul Nectarie

La Mănăstirea Sfântul Nectarie s-a desfășurat în perioada 26-31 martie, Tabăra de creație pentru tineri.

Tabăra și-a propus valorificarea tradițiilor religioase și populare din perioada sărbătorii Învierii Domnului, fapt pentru care au fost organizate ateliere de încondeiat ouă. Totodată, au fost organizate întâlniri duhovnicești, pe diferite teme de spiritualitate ortodoxă, dar și teme istorice.

„Ne bucură faptul că tinerii din apropierea mănăstirii aleg să participe la activitățile duhovnicești, culturale și educative care se desfășoară în cadrul acestei tabere. În felul acesta pot cunoaște tradiția duhovnicească a mănăstirilor ortodoxe, pot afla lucruri inedite și pilduitoare din viețile unor părinți cu trăire sfântă, dar, foarte important, să înțeleagă rolul Ortodoxiei în formarea conștiinței naționale. Muzeul mănăstirii păstrează și o colecție de obiecte tradiționale, pentru că Biserica, dintotdeauna, a susținut și promovat valorile culturale, neuitând, desigur de mărturisirea credinței celei adevărate”, a precizat părintele Protos. Sebastian Mihalcea, starețul mănăstirii.

Elevii Școlii Runcu au participat la manifestările duhovnicești dedicate Unirii Basarabiei cu România

La împlinirea a 100 de ani de la actul unirii Basarabiei cu România, 27 martie 1918, au avut loc mai multe manifestări culturale și comemorative dedicate personalităților care au contribuit la realizarea unirii.

În Parohia Runcu din Protoieria Călimănești, Pr. Virgil Oprescu - Runceanu a săvârșit slujba Te Deum-ului, la finalul căreia a desfășurat o serie de activități educative în cadrul cărora a reamintit că teritoriul comunei Runcu a fost teatru de operațiuni

militare, prin bătălia purtată aici, în zilele de 21-23 noiembrie 1916. Pentru jertfa celor căzuți și năzuința lor pentru unire, s-a ridicat pe Dealul Ghidimoc o cruce impozantă care va fi sfințită în cadrul manifestărilor prilejuite de Centenarul Marii Uniri.

Simpozionul „Istorie, Unitate de Credință și de Neam” la Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi Drăgășani

În anul 2018, an în care România sărbătorește Centenarul Marii Uniri, Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi Drăgășani a organizat o serie de manifestări istorice și cultural-duhovnicești.

Marti, 27 martie, a fost organizat Simpozionul „Istorie, Unitate de Credință și de Neam”, manifestare ce a fost precedată de slujba de Te Deum și de slujba de pomenire a tuturor eroilor neamului românesc, oficiate de către părintele Marian Drăguț în mijlocul cadrelor didactice și a reprezentanților cadeților școlii drăgășănene.

În comunicarea adresată participanților, părintele Marian Drăguț a subliniat că „Biserica apără integritatea spirituală și darurile specifice ale poporului român, care au contribuit la cultivarea și promovarea continuității și unității de neam. Fiind o instituție cu responsabilitate în menținerea și restabilirea ordinii publice și a siguranței naționale, Jandarmeria Română contribuie la promovarea

iubirii față de patrie și popor și la păstrarea valorilor noastre spirituale și materiale. Structurile militare au apărut valorile perene ale istoriei poporului român care, prin luptă dreaptă, jertfă și suferință creștinească îndurată, a ajuns la libertate și unitate națională”.

Excursie tematica cu prilejul Centenarului Marii Uniri

Prin Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul, printr-un parteneriat între parohiile Mădulari, Nemoiu și Liceul Teoretic Măciuca, în data de 26 martie a fost organizată o excursie la care au participat elevii clasei a X-a a Liceului Teoretic Măciuca.

Au fost vizitate Cetatea Alba Iulia, Cetatea Devei, Castelul Corvinilor din Hunedoara și Mănăstirea Lainici, adevărate vetre de istorie, cultură și spiritualitate creștină. Elevii au fost însoțiți de doamnele profesoare Anca Sichigea și Mariana Petre, de la Liceul Teoretic Măciuca, și de preoții Ionuț Sichigea și Adrian Catană.

Activități educaționale la Parohia Sfântul Gheorghe Nord

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în ultima săptămână de școală, premergătoare Sărbătorii Învierii Domnului, copiii de la Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată” au fost vizitați de preotul Gabriel Vasile Neagoe de la Parohia Sfântul

Gheorghe-Nord. Activitatea s-a desfășurat în cadrul parteneriatului încheiat între cele două instituții, copiii participând la activități catehetice, iar la final au primit iconițe și dulciuri.

Proiectul social „Să-i îngrijim pe cei bolnavi!”

Parohiile Blejani și Valea Bisericii din Protopopiatul Drăgășani, alături de Parohia Băbeni I din Protopopiatul Râmnicu Vâlcea, au organizat proiectul pastoral-filantropic „Să-i îngrijim pe cei bolnavi”, în cea de-a cincea săptămână din Postul Mare, la Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică nr. 2, Băbeni.

„Suntem încredințați că slujind aproapelui, îl slujim pe Dumnezeu, cercetând pe cei singuri sau bolnavi, aflăm milă de la Hristos Domnul nostru, Care întărește deopotrivă trupurile și sufletele noastre cele slăbite de păcate”, a arătat părintele Mihai Sorin, în cuvântul catehetic adresat celor prezenți la slujba Tainei Sfântului Maslu, lucrători și beneficiari ai acestui Centru social-medical.

În final, domnul director Cristian Dima a mulțumit preoților slujitori pentru mângâierea duhovnicească și darurile alimentare împărțite în cadrul acestei activități, apreciind toată strădania și implicarea preoților din Arhiepiscopia Râmnicului

în susținerea socială și filantropică a copiilor, tinerilor și bolnavilor din această instituție.

Activități cu tinerii la Biserica „Sfântul Apostol Andrei”

La Biserica „Sfântul Apostol Andrei” din Râmnicu-Vâlcea s-au desfășurat mai multe proiecte catehetice care vizează o apropiere a tinerilor de biserică și petrecerea timpului liber într-un mod plăcut și folositor.

Biserica din cartierul Morilor a municipiului Râmnicu-Vâlcea este închinată Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul poporului român, fapt pentru care activitățile catehetice își propun să redescopere modul în care activitatea misionară a Sfântului Andrei în ținutul românesc a devenit temelia credinței dar, în același timp a contribuit decisiv la formarea conștiinței unității de neam, credință și limbă.

Noi activități social-filantropice

Protoieria Râmnicu-Vâlcea împreună cu reprezentanții Consiliului elevilor de la Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae” și ai Centrului Catehetic al Parohiei Sfântul Ioan Botezătorul, au organizat în data de 29 martie, o nouă activitate social - filantropică.

„Prin acțiunea întreprinsă am încercat alături de elevii seminaristi și de cei prezenți să aducem bucurie pe chipurile acestor copii care au îndurat și îndură ispitele grele generate de neajunsuri și lipsa dragostei părintești știut fiind faptul că cei care suferă cel mai mult în cazul familiilor monoparentale sunt copii. Totodată, ne rugăm Bunului Dumnezeu să reverse din belșug darul Său peste acești copii care ne sunt pilde vii de răbdare și rugăciune întru nădejde ...”, a precizat părintele protoiereu.

Activități filantropice la Spitalul de Psihiatrie din Drăgoești

Protoieria Râmnicu-Vâlcea împreună cu reprezentanții Consiliului elevilor de la Seminarul Teologic „Sfântul Nicolae” și ai Centrului Catehetic

al Parohiei Sfântul Ioan Botezătorul, au vizitat în aceeași zi bolnavii de la Spitalul de Psihiatrie din Drăgoești.

În spital sunt îngrijiți vârstnici imobilizați ori greu deplasabili, afectați de boală, sărăcie și excluziune socială, neglijăți, părăsiți sau fără familie. *„Boala nu răpește sensul vieții, iar bolnavul are datoria să facă tot ce-i stă în putință pentru a se simți mai bine. Pentru aceasta, persoanele internate în aceste centre au nevoie de sprijin pentru a-și recăpăta încrederea de sine, de a trăi sentimentul că ceilalți oameni sunt alături de ei în perioada de boală și neputință, de a nădăjdui că se vor putea reîntâlni cu cei apropiați lor. Mai mult decât atât, în perioada de suferință nădejdea lor trebuie reasezată în milostivirea și dragostea lui Dumnezeu”, a amintit părintele.*

Activități catehetice la Parohia Vlădești

În ziua prăznuirii Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, la Biserica cu hramul „Nașterea Maicii Domnului” din Vlădești, au participat la Sfânta Liturghie, elevi din clasele a VII-a și a VIII-a, de la Școala Gimnazială „Grigore Mihăescu”, însoțiți de profesorul de religie și alți dascăli. La aceeași sărbătoare, preșcolarii de la Grădinița P.P. din Vlădești, însoțiți de doamna educatoare, au venit la biserică.

Părintele paroh Constantin Stănescu a ținut un cuvânt de învățătură celor mici, bucurându-se alături de părintele coslujitor Moscalu Marius de prezența copiilor.

În cuvântul său, părintele Constantin a afirmat: *„acești copii aduși cu bucurie în pragul Sfintei Biserici, în duminici și sărbători, sunt speranța într-o societate sănătoasă din punct de vedere moral*

creștin”.

Lucrările Cercului pastoral misionar Gura Văii

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în ziua de 24 aprilie, la Parohia Muereasca de Jos din Protoieria

Călimănești a avut loc întâlnirea preoților din cadrul Cercului pastoral-misionar Gura-Văii.

Întâlnirea a debutat cu oficierea slujbei de Te Deum, după care părintele Ioan George Nuică a susținut referatul cu tema „Contribuția Bisericii la Marea Unire”, concluzionând că: *„Anul 1918 a reprezentat în istoria poporului nostru anul marilor realizări pe tărâm național, încununarea victorioasă a unui lung șir de așteptări și de renunțări, de lupte și de sacrificii pentru un crez, pentru un ideal: desăvârșirea statului național unitar. Înfăptuitorul Marii Uniri din 1918 a fost poporul român, iar Biserica Ortodoxă Română a contribuit la înfăptuirea acestui ideal național, acționând prin cuvânt și faptă, prin predică și pastorație, prin îndemn și acțiune directă, prin luptă și implicare la această mare realizare, Unirea din 1918”.*

În partea a doua a discuțiilor s-au propus metode pastorale pentru intensificarea activităților sociale în parohii.

Parteneriat educațional la Parohia Dăești I

În perioada premergătoare Săptămânii Mari a Postului Sfințelor Paști, copiii de la Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 2 din Râmnicu-Vâlcea au primit vizita preotului Daniel Vasile Mitu de la Parohia Dăești I.

Activitatea s-a realizat în cadrul parteneriatului educațional dintre cele două instituții, copiii de la

grupa mică și grupa mare participând la o activitate în care au aflat semnificația sărbătorii Învierii Domnului, învățând Troparul Învierii. Copiii s-au arătat deosebit de curioși și receptivi, iar la final au primit iconițe și daruri.

Preotul Teodor Bălășel comemorat la Ștefănești

La Școala Gimnazială „Teodor Bălășel” din Ștefănești s-au desfășurat o serie de evenimente comemorative dedicate preotului folclorist Teodor Bălășel.

Prezent la eveniment, părintele protoiereu Ion Dumitrașcu a transmis binecuvântarea Înalt-preasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, subliniind rolul clerului și credincioșilor în susținerea învățământului rural și în promovarea valorilor culturale și duhovnicești.

Concursul județean „Teodor Bălășel”, ajuns la ediția a XIV-a, a fost inițiat de către părintele Liviu Lazăr, cel care a pus în lumină moștenirea culturală a celui considerat a fi, pe bună dreptate, „un luminător al satelor”.

Concursul s-a desfășurat pe baza a două probe: una teoretică, bazată pe întrebări și răspunsuri legate de sărbătoarea Învierii Domnului, formulate după învățătura Sfintei Scripturi, dar și o probă muzicală. Acest concurs s-a bucurat de participarea mai multor școli partenere și de sprijinul deosebit

al parohiilor Ștefănești I și Valea Bisericii – Orlești, din Protopopiatul Drăgășani, dar și al Primăriei Ștefănești.

În continuarea manifestărilor s-a desfășurat Simpozionul județean „Preotul Teodor Bălășel - învățător, folclorist și apostol haretian”, ediția a IX-a, simpozion ce s-a bucurat de prezența a numeroși oameni de cultură.

„Personalitate complexă, cu preocupări multiple, având în centrul lor propășirea spirituală și materială a omului, Pr. Teodor Bălășel s-a implicat în proiecte sociale de anvergură, a stabilit legături de durată cu figuri de seamă ale timpului său, a participat fără rezerve la tot ceea ce urmărea îmbunătățirea condițiilor de viață ale țăranilor din vremea sa.

Considerat „cel mai de seamă folclorist din Oltenia” sau „ctitorul folclorului oltenesc”, Părintele Teodor Bălășel a strâns toată viața balade, doine, cântece haiducești, legende, tradiții, datini, obiceiuri, ș.a., oferite spre publicare Academiei Române încă din 1892, însă a putut tipări doar o parte neînsemnată - în broșuri, ziare sau reviste, restul a apărut postum. Una din faptele meritorii ale sale o reprezintă înființarea Societății culturale și de ajutor „Dragostea creștină”.

Înființată la data de 31 decembrie 1907, în Comuna Ștefănești - Zlătărei, cu purtarea de grijă și la stăruința preotului învățător Teodor Bălășel, sprijinit și de alte persoane, Societatea „Dragostea creștină” a contribuit la renașterea spirituală și materială a comunei Ștefănești până în anul 1918. Scopul principal înscris în statut era realizarea unei bune educații prin școală și credință, prin ridicarea unor edificii de cultură și civice, necesare pentru luminarea și întărirea economică a sătenilor.

Din grupul de inițiativă făceau parte preoți, învățători, proprietari, meseriași și agricultori

din localitate, oameni de cultură din județ și de la București. Conducerea Societății era asigurată de preotul Teodor Bălășel, ca președinte, G. Teodorini vicepreședinte, mare proprietar, Gh. Pană, învățător, secretar și alți membri. Referitor la scopul societății, așa cum reiese din Statut, se preciza: „țelul era de a lumina, moraliza și ridica starea economică și igienică a sătenilor, deprinzându-i cu venirea la biserică și la cercul cultural, de a-și trimite cu drag copiii la școală, de a trăi mai omenește...”

Societatea „Dragostea creștină” avea în folosință și o bogată bibliotecă, ce însuma peste 300 de volume, cărți, reviste, gazete, broșuri. Cărțile se aflau depozitate într-un dulap special amenajat în biserica parohială din Ștefănești, iar preotul, duminica și de sărbători, împrumuta cărțile pentru cititori.

La îndemnul preotului Teodor Bălășel, în toamna anului 1909, Societatea a înființat un cor mixt pe trei voci, cu elevii școlilor primare, ai școlilor de adulți și adulte și cu „plugarii” din Ștefănești. Corul a fost format și condus de învățătorul Gh. Fira de la școala din localitate, transferat în Ștefănești la intervenția lui Spiru Haret, retribuit pentru acest serviciu din bugetul Societății. Corul a avut un mare succes, având un repertoriu bogat, cu piese muzicale patriotice și populare, participând la concursurile din Vâlcea. În decembrie 1909, corul a fost premiat la Concursul național al corurilor populare din București. Din luna august a anului 1912, la propunerea preotului Teodor Bălășel, Societatea „Dragostea creștină” a fost aprobată de ministrul Spiru Haret să funcționeze și ca filială a Ligii Deșteptarea, decizie aplicată începând cu 14 decembrie 1912, în județul Vâlcea. Țelul era același: „propășirea intelectuală, morală și economică a sătenilor...”, s-a precizat în comunicarea preoților Laurențiu Cucă și Liviu Lazăr.

Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica,
Episcopul Râmnicului:

„Pe cât este de mare slujirea duhovnicilor, pe atât mai ales are nevoie și de mare osteneală, ca să se poată lucra de dânșii cu folos și cu roadă. Aceștia cu adevărat pe rând unul după altul au luat de la Sfinții și purtătorii de Duh Apostoli puterea de a lega și a dezlega păcatele oamenilor după hotărârea Domnului: „Căroră veți ierta păcatele le vor fi iertate; și căroră le veți ține, vor fi ținute” (Ioan XX, 23), lucru care este numai al lui Dumnezeu, dar este necesar să se ostenească și aceștia, ca să cunoască care păcate se cuvine să lege și care să dezlege.

Duhovnicii, făcându-se mijlocitori între Dumnezeu și între oameni, împacă pe oameni cu Dumnezeu, dar trebuie să și cunoască ei foarte bine socoteala și știința acestei împăcări, precum a zis fericitul Pavel: „Dumnezeu era în Hristos (...) și punând în noi Cuvântul împăcării” (I Corinteni V, 19).

Aceștia, iarăși reamintesc, și zic, sunt doctorii aceia, și primitorii de oaspeți, pe care i-a pus Domnul după pilda Evangheliei, la sălașul cel de oaspeți al Bisericii, ca să poarte grijă de cei bolnavi, adică de păcătoșii aceia, care se rănesc de gânditorii tâlhari, adică de demoni; și este mare nevoie să știe ei care răni se cuvine să le ardă, pe care să le taie și la care să pună plasture; de asemenea să știe și la ce fel de oameni să verse vin sau iuțime, și la care să întrebuințeze untdelemn și blândețe.

Duhovnicilor cu adevărat li s-a dat să fie judecători, judecând pe poporul Domnului cel numit cu numele lui Hristos, dar însă li s-a dat lor să și cerceteze cu multă cercetare, ca să afle adevărul și dreptatea, care sunt ascunse la acest fel de judecăți, ca nu cândva să se întâmple să facă nedreaptă judecată pentru capriciile cuiva, sau pentru neștiința, sau pentru altă patimă, ci pentru ca să se împlinească la dânșii ceea ce a zis dumnezeiescul Pavel: „Omul duhovnicesc toate le judecă, pe el însă nu-l judecă nimeni” (1 Corinteni II, 15)”.

Sursă:

Predoslovie la Carte foarte folositoare de suflet,
Tipografia Calinic Râmnicu, 1865.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Director:

Pr. Dr. Ștefan Zară
Consilier cultural

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Pr. Mihail Cazacu
Gabriel Moșteanu
Nicolae Bălașa

Secretar de redacție:

Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

E-mail:

praxis@arhiepiscopiamrnicului.ro
editurapraxis@gmail.com

Telefon/Fax:

0350. 419. 524

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista PRAXIS Anul III, Nr. 2

martie - aprilie 2018

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

ANTIMISUL

Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica

Cuvântul „antimis” vine din limba greacă și înseamnă „cel ce ține locul Sfintei Mese”. El este din pânză de in sau de mătase, în formă de dreptunghi, cu laturile de 50-60 cm. având imprimată icoana Punerii în mormânt a Mântuitorului. La cele patru colțuri sunt imprimați cei patru sfinți evangheliști.

În partea de mijloc, sus, într-o cusătură, se află o părticică din moaștele unui sfânt mucenic sau martir, iar pe margine scrie: „Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând Preacuratul Tău Trup, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-au pus”. Sub acest tropar, în partea de jos, sub icoana mormântului Domnului, se scrie numele arhierelui care l-a sfințit și al parohiei sau bisericii căreia îi este destinat, precum și data sfințirii. Atunci când preotul îl pomenește pe ierarh, el are în fața sa antimisul, Sfântul Potir și Sfântul Disc, iar aceasta înseamnă legătura duhovnicească directă între ierarhul și preotul slujitor. Când preotul sărută sfântul antimis, acolo, aproape, este scris și numele ierarhului. Este ca și când i-ar săruta mâna ierarhului care a sfințit antimisul.

Acesta este investit prin actul sfințirii cu o putere deosebită, fără de care nu se poate sluji Sfânta Liturghie. În Sfântul Antimis se păstrează sfintele moaște, ca un mijloc prin care aducem cinstire sfinților care și-au dat viața pentru Hristos. Sfinții mucenici sau martiri sunt cei

mai apropiați de iubirea jertfelnică a lui Hristos. De aceea, primele biserici au fost ridicate pe mormintele martirilor sau ale mucenicilor. Prin slujba sfințirii el devine un „bun sacru” și este mai important „decât însuși edificiul bisericii și de aceea este prețuit ca un odor deosebit al Sfintei Biserici dreptmăritoare”. Atunci când are loc sfințirea antimisului cu apă sfințită și Sfântul și Marele Mir se atinge mai întâi crucea Mântuitorului, unde în partea din spate, sunt cusute sfintele moaște, apoi capul Mântuitorului și picioarele Lui.

Fără sfântul antimis nu se poate săvârși Sfânta Liturghie, nici în situația în care se află sfânta masă cu sfintele moaște. El se găsește permanent pe Sfânta Masă, în Sfântul Altar sub Sfânta Evanghelie. În povățuirile din Liturghier se precizează clar: „Dacă Antimisul va fi rupt, zdrențuit sau înnegrit, încât să nu se cunoască literele scrise pe el, sau dacă va fi de hârtie, să nu se slujească nicidecum, pe el. Iar cel ce va îndrăzni a face aceasta, greșește de moarte, ca un nebăgător de seamă față de Dumnezeieștile Taine și cade sub pedeapsa episcopului, adică sub oprirea de a săvârși cele preoțești sau pierderea harului”. Sfântul Andrei Șaguna a dispus (1855) cel dintâi în Ortodoxie „ca antimisele ieșite din uz să fie păstrate împreună cu celelalte lucruri vechi bisericești în ladă, adică să fie conservate cu grijă ca unele ce au servit celor sfinte”.

